

נתניה

מחזה מאת שמואל הספרי

אין לעשות בעותק שום שימוש אחר

יולי '97

כל הזכויות שמורות לשמואל הספרי ©

תמונה 1

לילה . ז'ניה עומדת על גג וסביבה אורות מנצנצים הבוקעים ממכשירים חשמליים . אורות אדומים וירוקים . שריקות וצפצופים . זהו גג בית האבות על שפת הים בנתניה . במרחק נראים אורות נעים בשמיים . פניה של ז'ניה מוארות בפנס המוחזק בידיו של מ"מ , נער צעיר . היא צופה החוצה ומדברת .

ז'ניה-

היום בצהריים קברו את שרול הזקן . לא משהו מיוחד , לא אירוע כמו שאומרים , אבל בכל זאת אנשים חיו איתו כמה שנים ופתאום הופ איננו . יהודי תותב - לא היה לו אני חושבת חלק אחד בגוף אוריגינלי שלו הכל השתלשלות ופאות נוכריות - מהפרוקה ועד הרגל מעץ מהשיניים ועד הקטטר לא ידעת מה שרול ומה לא שרול . ואם בכלל היה מותר לו להיקרא בשם של מי שפעם בהתחלה היה שרול . בכל השנים שהכרתי אותו דיבר אולי שלוש פעמים וגם זה לא דיבורים חשובים באופן מיוחד . ומי בא ללוויה ? הערבי , מחמוד שעובד כאן ובעל הבית אבא שלך , בוארון , שרצה להיות בטוח ששרול הזקן באמת מת והתפנתה לו עוד מיטה . וזהו . אבל אנחנו , הדיירים , הקבועים לא עושים מזה צרמוניה , הבינו כבר מזמן את הפרינציפ בן אדם כמו אוכל - נכנס מפה יוצא מפה נשטף עם הזרם, שוויין. אז גם שרול הלך ונשארנו ארבעה . תפסיק לסנוור אותי . החדר אוכל כשאני באתי הנה היה לוקח חצי שעה עד שהיית מקבל אוכל – מלא מפה לפה קשישים קשישות ותיקי היישוב פרצופים שהמפה של הארץ כתובה להם בקמטים שעל הפנים . היום תענוג – מגיעים מתיישבים אוכלים . אתה מבין את זה ?

מ"מ-

את מה ?

ז'ניה-

זה בית אבות לא ? ממה מתפרנס בית אבות – אנשים מתים – אנשים חדשים באים , לא ?

מ"מ-

נו –

ז'ניה-

אז אנחנו את שלנו עושים . מתים . למה חדשים לא באים ?

מ"מ-

לא יודע .

ז'ניה-

תשאל את אבא שלך . בגלל זה אני מדברת אתך – שתברר ותודיע לי . מה קורה פה .

מ"מ-

אני דוקא אהבתי את אדון שרול .

ז'ניה-

כן , אהבת . אתה כדי שלא יגייסו אותך לצבא אתה מוכן לאהוב פה את כולם .

מ"מ-

לקראת הסוף רצה לקרוא לי מ"מ היה יוצא לו מממ מממ .

ז'ניה-

למה קוראים לך מ"מ ? מה זה מ"מ ?

מ"מ-

ראשי תיבות . מלך המשיח . על שם מנחם מנדל הרבי מלובביץ'. היה לי שם אחר פעם . כשאבא חזר בתשובה שינו לי את השם למ"מ ..

ז'ניה-

מה זאת אומרת, המשיח אין לו מה לעשות רק לבוא הנה. לסדום ועמורה מה אתה עושה ? למה אתה מסנוור אותם ? הם לא אוהבים את זה .

מ"מ-

העב"מים ?

ז'ניה-

זה לא עב"מים . מה זה עב"מים . זה ספינות מלחמה . מברזל . עם המון חלונות ותותחים מחכים . כמו אצל ברכט – מכיר ברכט ? ברטולד ברכט ?

מ"מ –

ברכט ? היה דייר פה ? אולי נפטר לפני שהגעתי

ז'ניה –

בדיוק . כמו פיראטים בשמים . אכזרים . מחכים להזדמנות , לרגע שהחיילים יעצמו עין ואז וואז בבת אחת בין רגע - שאק –נחתו ויגמרו הכל . בין רגע . את הממשלה והשרים והפראזיטים והקפיטאליסטים ואסיפת הקיבוץ והבורגנים במיטות הנוחות שלהם - בין רגע . ואז נעלה על החלליות ונעוף מכאן .

מ"מ-

למה לעוף מכאן ?

ז'ניה-

לא כל כך הצליח פה העסק . נתנו הזדמנות-לא ידענו לנצל אותה . אז את הראשונים , האנשים הנקיים –לוקחים למקום אחר . להתחיל הכל מחדש. וזה מה שהם אמרו לי באופן אישי כשלקחו אותי איתם –להיות מוכנה .

מ"מ-

ואת בטוחה שראית אותם ? ממש ?

ז'ניה-

כן . מלאכים , גבוהים , כנפיים כמו גלימה שחורה והפנים שלהם –פנים של אנשים שהכרתי מהיום שנולדתי וכולם מחייכים אלי , נעימים. כשנגמור הכל ז'ניה , נבוא וניקח אותך אלינו . הם רק מחכים להזדמנות טובה , מ"מ . אז תמיד תהיה מוכן .

מ"מ-

זה מפחיד

(צלילי האקורדיון של חיימוב)

"שלום עליכם מלאכי השלום ..."

ז'ניה-

או ! אני צריכה לרדת . יש לנו קבלת שבת .

תמונה 2

מ"מ על הגג . בוארון נכנס בסערה

בוארון

עכשיו תיגש תחליף חולצה ותבוא אתי .

מ"מ-

לאן ?

בוארון-

לאן ? לתורכיה . אל תתחיל עוד פעם . חושדים בך , אתה לא מבין את זה ? לא רואים אותך בבית הכנסת – ישר מגייסים אותך. התקלחת ?

מ"מ :

התקלחתי וזאת החולצה שלי .

בוארון-

טריקו .

מ"מ-

לא טוב לך -אני יכול לא לבוא .

בוארון:

אני מבקש ממך בטוב - תשים חולצה לבנה. אתה בא לבית כנסת אל תבוא לי עם טריקו עם כתמים של דבק כל שבת אותו סיפור תהיה בן אדם .

מ"מ :

אני לא יכול , יש לי עבודה

בוארון:

מה זה ? מה אתה עושה ?

מ"מ:

מרוויח כסף. יש לי הוצאות .

בוארון:

מה זה , נעליים של הדיירים אתה מצחצח ? אני אתן לך סטירה תיכף , למה אתה מענה אותי, מנחם , אני אבא שלך , תעזוב את הנעליים , תעזוב את המברשת נעליים , מנחם תחליף חולצה ונבוא .

מ"מ :

אני לא מחליף חולצה כי אני לא רוצה לבוא אתך . זה הכל .

בוארון:

זה הכל , מה ?

מ"מ :

כן . ואין לך מה לאיים עלי . מה שהיה לאיים -איימת .

תמונה 3

שולמית מופיעה לפני הבית עם מזוודה, וקוראת לעבר בוארון שעל הגג (

שולמית -

תתחדש אדון בוארון, יש לנו דייר חדש.

בוארון -

מה יש לנו ?

שולמית -

דייר חדש. תסתכל הוא מיד מגיע

בוארון -

מי מגיע, אנחנו לא מקבלים יותר דיירים חדשים, את לא יודעת? שולמית, שנתיים לא מקבלים דיירים חדשים מה את מביאה לי דייר חדש פתאום, עכשיו את מביאה לי דייר חדש? (רץ למטה)

שולמית -

יש לו חוזה חתום אתך מלפני שנתיים. הנה, נתן לך כסף, לקחת ממנו את הכסף, זאת אומרת אדון גדעון שועלי, מתי שמתחשק לו לבוא הנה - אתה תגיד לו ברוך הבא. אני גמרתי אתך בוארון, לא סובלת שקרנים.

בוארון

שכחתי לגמרי חתמתי איתו לפני שנים, שכחתי מכל העניין. יהיה בסדר, הוא לא יישאר פה הרבה זמן, אם הוא נשאר אחרון, אני עושה קומבינה ומעביר אותו

שולמית -

קומבינה ... "עד מאה ועשרים" - אתה יודע לקרוא? תסתכל כאן. אתה חתמת לו עד מאה ועשרים.

מ"מ -

(מהגג) אז מה החלטת, אבא, החולצה בסדר, או שנחכה נראה מה אמא תגיד.

בוארון:

לך לעזאזל. (לשועלי שנכנס עכשיו על כסא גלגלים מובל בידי מחמוד) שבת שלום, אדון שועלי, ברוכים הבאים.

מחמוד:

אני לא בטוח שהוא שומע אדון בוארון.

בוארון -

גם אתה התחלת לנהל לי את הבית אבות ?

מחמוד -

בשביל המשכורת שאני לא מקבל אני מוכן גם לנהל את הבית אבות. הוא לא מגיב -

בוארון -

תעשה את העבודה שלך

מחמוד:

כן המפקד, שבת שלום.

בוארון-

יהיה בסדר , מר שועלי , מילה זה מילה , אל תדאג . שבת שלום . (יוצא)

תמונה 4

הלובי של בית האבות "מנוחה ושלו" (לשעבר "ותיקי הישוב") בית האבות הוא בית מפואר בסגנון הבנייה המודרנית של שנות השישים ורצפתו היפה משובצת אריחים צבעוניים . על הקיר תלויות תמונות מנהיגי העם וכרזה לכבוד שנת החמישים למדינה. מקהלת בית האבות שרה בליווי אקורדיון "שלו" עליכם מלאכי השרת". בקדמת הבמה עומד מ"מ ושותל נרות שבת בפמוטים .

שולמית-

מחמוד , בא נכניס אותו . (המקהלה משתתקת למראה החדש . שולמית מסמנת להם להמשיך ואז) אדון מושיקו , תעשה הפסקה רגע. מחמוד , תיגש לסדר לו את החדר של שרול , זכרוננו לברכה . (חיימוב מסיים את שירת המקהלה) תכירו , זה ... (מעיינת בניירות) גדעון שועלי . דייר חדש . מר שועלי -אני רוצה להכיר לך את החברים החדשים שלך , זה ד"ר נפתלי לב זהב , מהמייסדים, "יקיר נתניה" - ד"ר למה זה היה ?

נפתלי -

אינג'נר . לא חשוב . נעים מאוד .

שולמית-

וזאת ז'ניה שלנו - שבאה מהקיבוץ

ז'ניה-

נעים מאוד

שולמית-

רגע אחד ז'ניה תני לי להציג אותך - ז'ניה הייתה בפלמ"ח ... ובהגנה, ובפרטיזנים, נכון ז'ניה ?

ז'ניה-

נכון מאוד- גם בהגנה גם בפלמ"ח גם באצ"ל וגם בפרטיזנים וגם על הירח -

חיימוב-

נעים מאוד . אני חיימוב משה . לכבוד הוא לי .

שולמית-

זה מושיקו . שהייתה לו את אימפריית הפיצוחים בתחנה המרכזית בנתניה ויש לו אוסף הבולים הכי גדול בארץ . בעולם ?

ז'ניה

בנתניה...

חיימוב-

לא חשוב . לכבוד הוא לי

ז'ניה-

לכבוד הוא לו . הוא כבר חצי פגר . לא שומע כלום .

שולמית-

וזאת, מר שועלי, הנסיכה של בית האבות - ריטה פון וייזל!

ז'ניה-

'צא מן הכלל – הנס כריסטיאן אנדרסן נסיכות שועלים רק הצפרדע חסר. (מביטים בה) מה הבאתם אותו הנה - בתשושים חדרה תשימו אותו , בגריאטרי -

שולמית-

בסדר ז'ניה בסדר . תיגשי להדליק נרות .

מ"מ-

קחי , אלה שלך . (ז'ניה יוצאת עם חיימוב)

שולמית-

ריטה, מה הבעיה ?

ריטה-

איך אמרת קוראים לו ?

שולמית:

שועלי . גדעון שועלי .

ריטה-

שועלי... (ניגשת לכסא הגלגלים)

נפתלי-

את באה , ריטה ?

ריטה-

תלך , נפתלי , אני כבר באה . (לשולמית) והוא מכאן, מנתניה ?

שולמית-

כן . מהותיקים .

ריטה-

ואשתו ?

שולמית-

נפטרה. (מחמוד חוזר) מחמוד תיקח אותו ותתנהג אליו יפה .

מחמוד-

לא , אני אביא לו כאפה בדרך . (יוצא. ריטה יוצאת מהורהרת)

מ"מ-

ורק אני שמתני לב שריטה לא אמרה נעים מאוד . שמתני לב . לא אמרה נעים מאוד . ריטה מכירה אותו . ריטה הייתה מאוהבת בו לפני חמישים שנה והאהבה שורפת לה את הלב מבפנים . היא מביטה בפנים הזקנות של שועלי . מנסה לזהות את הפנים של הבחור שאהב אותה ונטש אותה . היא בת עשרים עכשיו , צעירה מחדש , הקמטים נעלמים העור מתמתח . אני מריח צרות , השולמית , עזה כמוות אהבה קשה כשאל הקנאה , אבל מתוקה כדבש . אבוי לד"ר לב זהב , המחזר הנואש .

שולמית-

זה בישיבה למדת ?

מ"מ-

זה בטלויזיה למדתי .

שולמית-

תתבגר מ"מ .

מ"מ-

מעדיף להישאר ילד . כאן , לידך , לנצח .

שולמית :

לך לאמא שלך , זה לא מקום לילדים כאן . ותגמור עם הנעליים לפני שבת . (יוצאת)

תמונה 5

מ"מ נשאר לבד . שורק . מחמוד נכנס

מ"מ-

אתה לא נשאר לארוחת ערב , מחמוד ?

מחמוד-

לא חמוד , אני אעשה קידוש בבית בכפר .

מ"מ-

למה מחמוד .

מחמוד-

ככה חמוד – היא עוד פעם בישלה גרונות הודו עם בעבאלאך .

כל פעם שהיא בריב עם אבא שלך - דופקת לכולם גרונות הודו . גועל נפש- יום שישי בערב, קבלת שבת – בעבאלאך ? ועשתה אותם חריף שהזקנים יאכלו הרבה לחם ויתמלאו .

מ"מ-

תגיד תודה גם על זה . בקרוב נחיה רק מאהבה .

מחמוד-

אני הולך .

מ"מ-

תישאר אתי . נלך לעב"מים .

מחמוד-

כולכם מטומטמים . אין עב"מים .

מ"מ-

באמת - תשאל את ז'ניה . תשאל את כל אלה שמחכים בחוף . תשאל את כל נתניה . תשאל את ז'ניה .

מחמוד-

ואתה מאמין לה ?

מ"מ-

כן .

מחמוד-

למה ?

מ"מ-

כי היא הייתה קיבוצניקית . והם מאמינים רק במה שהם רואים . והיא מאז המקרה התחילה להדליק נרות בשבת . ומספרת שראתה אור לבן ופגשה את כל הקרובים שלה בצורת מלאכים .

מחמוד-

ראתה אור וראתה את הקרובים שלה ?

מ"מ-

כן.

מחמוד-

זה מה שמספרים אנשים שמתו ... - היא פשוט מתה והיא עוד לא יודעת מזה .

תמונה 6

ארוחת שבת

נפתלי וריטה יושבים ליד שולחן אחד וליד השולחן השני- ז'ניה וחיימוב . הצלחות מלאות שיירים והם שותים מקנקני גירוסטה מלאים תרכיז .

חיימוב-

אז מה , אינג'נר נפתלי , סתם דאגנו , אמרת שהוא לא מכניס חדשים ומחכה לנו עם סטופר שנגמור והנה מר בוארון מתחיל למלא את הבית מחדש . אני אמרתי לך-זה בן אדם דתי – אצלם זה מצווה שלא להשליך זקנים לעת זקנה .

נפתלי-

מר חיימוב תאמין לחושים שלי – אני לא יודע השועלי הזה מאיפה הגיע ולמה – וכמה זמן עוד יהיה איתנו . אבל לבעל הבית - אני לא מאמין לו . אולי הוא רוצה למכור כאן ורק אנחנו מפריעים לו ? אנחנו ברוך השם אנשים לא עניים. לא צריכים טובות של אף אחד –אולי מי שיש לו אפשרות,שילך .

חיימוב-

לא יודע. אפשרות ללכת זה הבעיה ? אפשרות יש . צ'מדאן- מחר בבוקר . יש לי בית יש לי אישה יש לי משפחה לחזור אליה ברגע שיתחשק לי – זה אני לא רוצה לחזור . בשום אופן . צ'מדאן.

ז'ניה-

מקום ללכת אליו זה הבעיה? בטלפון אחד חצי קיבוץ יעמוד כאן ושטיח אדום יפרשו לי- אדום ! מכאן עד החדר שלי . ומה- לא התחננו אלי , אמרו למה הלכת , בואי נטפל בך ? תודה , טוב לי כאן . פון וייזל , מה את אומרת ?

ריטה-

אין לי כוח להתרוצץ –מספיק בתים עברתי בחיים שלי. אני אוהבת את הים , את האוויר המלוח . כמו כדור זכוכית . לא מזיעים כאן .

נפתלי-

(מופתע) ריטה-

ריטה-

מה ?

חיימוב-

אני אמרתי לאשתי אמרתי לילדים- קחו את העסק קחו הכל תשאירו אותי לבד עם הבולים שלי . צ'מדאן !

ז'ניה-

או - ועכשיו הנאום על הבולים .

חיימוב-

כי אני אומר שהבולים יותר טוב מנשים- בולים לא צועקים עליך לא מנדנדים לך לא בוגדים בך לא יולדים ילדים ימח שמם . בולים יושבים בשקט באלבום מחכים לי בלי בלבולי מוח. אלפים בולים - עוד אף בול לא אמר לי- תבנה לי אלבום יותר גדול , אלבום עם גינה , אלבום עם ג'אקוזי , תקנה לי אוטו קח אותי לחוץ לארץ – הבול הוא בעצמו בא מחוץ לארץ

ריטה-

כי מה זה בול –

חיימוב-

כי מה זה בול ? בול זה כמו סרט קולנוע שלם על חתיכת נייר קטנה צבעונית- מי צייר אותו , לזכר מי עשו אותו מי שלח אותו מי הדביק מי ליקלקק לו את הדבק סגר את המעטפה . מה כתב במכתב שבתוך המעטפה- אולי מכתב אהבה אולי אהבה נכזבת אולי הודיעו שזכה בפיס תחשבו על זה – ארצות , אירונים , אניות , מלחמות , חפירות- איפה הוא לא התגלגל – יש לי בולים של מדינות שנעלמו שקמו לחדשיים הוציאו בול ומתו , נסיכויות בגודל של הבול והוציאו בול ! וחוץ מזה זה שווה המון כסף . בול אחד קטן משולש עם פרצוף של אריה מניקרגואה –ואנחנו בונים לנו בית אבות חדש משלנו . זה בולים – אז מי צריך בית , נפתלי?

ריטה-

בשבילי זה הבית . כמו אניה עם חלונות זכוכית אל הים צפה על המים –לא , נפתלי ? אתה לא מרגיש ככה כאילו אנחנו באניה ?

נפתלי-

כן, לפעמים . אניה טובעת ואין סירות הצלה . תגידי לי , מה קורה לך ?

מ"מ-

ויש לך את הבול הזה , עם האריה ?

חיימוב-

איזה אריה ?

מ"מ-

צ'מדאן .

ז'ניה-

גם אתה נדבקת לצ'מדאן? (קמה ויוצאת עם חיימוב)

ריטה-

זה סתם חששות , נפתלי , יבואו אנשים חדשים , יהיה שמח . אל תתחיל עם פחד של זקנים – מה יהיה איך יהיה.

יש לזה ריח של נפתלין , נפתלי .

נפתלי-

ריטה , אנחנו צריכים לדבר

ריטה-

אחר כך -

(יוצאת . נכנסת שולמית)

שולמית-

ד"ר נפתלי , עד שאני מורידה מהשולחן , תסדר את הפטיפון לריקודים, טוב ? (נפתלי קם . שולמית ניגשת אליו)
נפתלי-

נפתלי-

כן שולמית .

שולמית-

לא אכלת כלום .

נפתלי-

כן . לא התחשק לי . אכלתי מספיק בחיים שלי . אל תעשי את הפרצוף הזה אני לא מאשים אותך , חביבה שלי .

שולמית-

אז תיקח את התרופות ונתחיל .

נפתלי-

בסדר גמור .

תמונה 7

שולמית מפנה את כלי האוכל . נכנס בוארון לבוש חליפה ועניבה לכבוד שבת. בוארון נושא פסל גינה בצורת
קופידון נושא קשת וחץ ומים זורמים ממנו . הוא מעמיד את הפסל במרכז חדר האוכל
שולמית-

מה ?!

בוארון-

חזרתי , אני לא יכול ככה , שולה , סליחה שהשארתי אותך במצב רוח כזה -

שולמית-

מה זה ?

בוארון-

פסל . מזרקה . הבאתי מהגינה של השכן שיהיה יותר נחמד פה קצת .

שולמית-

כל הדרך סחבת אותו שיהיה נחמד?

בוארון-

כן . לא יודע , השתגעתי . שולמית אני צריך לדבר איתך . חם לי אני משתגע . לא יכולתי להישאר שם . עם
האחים של אשתי והאחיות שלה - קמתי , הלכתי , באתי .

שולמית-

יש לי עבודה אם לא שמת לב . עכשיו אני מלצרית. אחר כך אני צוות בידור . אחר כך אני אחות אחראית משמרת
לילה אחר כך מסדרת חדר אוכל למחר בבוקר ואחר כך תשושת נפש . אין לי פסיכולוגית בסדר היום .

בוארון-

בשבת את עושה לי פה מוזיקה , שולמית , יהרגו אותי יקחו לי את ההכשר .

שולמית-

יקחו לך את ההכשר ! איזה יופי- במקום גרונות הודו נגיש להם קוויאר... יושב עם כל המשפחה שלך ליד שולחן שבת בשר ודגים וכל מיני מטעמים ונותן לנו להיחנק פה עם הגרונות . מי החדש הזה שבא לי פה היום ? כמה עוד אנשים בדרך הנה עם חוזים ששכחת מהם ? אני לא רוצה להישאר פה לנצח .

בוארון-

יהיה בסדר , שולמית - זה כלום , החוזה שלו לא שווה כלום , שולה . זאת הקומבינה - החוזה שלו זה לבית אבות "ותיקי היישוב" היום אנחנו "מנוחה ושלו"ם " חברה אחרת, משהו אחר . את רוצה - יום ראשון בבוקר הוא לא כאן .

שולמית-

בסדר . ככה אתה מכיר אותי - לקחת חצי מת ולזרוק אותו לרחוב .

בוארון-

אז לתשושים . אם הוא חצי מת – ל"תשושים חדרה" , לא אצלנו . לא ? יופי- אני כבר רואה מה יהיה פה . זה לא חוות בריאות שולה , זה בית זקנים -הופ הופ הופ ברוך דיין אמת . לא- את מלטפת אותם . על חשבוני . על חשבון הבוארון .

מ"מ-

אבא! שבת שלום ! (הדיירים נכנסים)

שולמית-

לך , לך הביתה . (יוצאת . הדיירים מקיפים אותו מכל צד)

תמונה 8

ריטה-

מר בוארון כמה יפה לך להתלבש , פעם אחת רואים אותך כמו שצריך . עם טוקסידו.

חיימוב-

חבל שאיחרת לארוחה . הפסד גדול הפסדת , מר בוארון . צ'מדאן!

בוארון-

מה זה "צ'מדאן" ?

מ"מ-

אתה לא יודע ?

בוארון-

אין דבר פעם אחרת .

ז'ניה-

(ליד הפסל) מה זה ? מאיפה זה בא ? זה שועלי הביא ?

בוארון-

זה אני הבאתי , מתנה , שיעמוד פה יעשה שמח -

ז'ניה-

שיעמוד בשירותים ושם יעשה פיפי - אני לא צריכה אותו כאן .

חיימוב-

תרקוד איתנו ? (לב זהב מפעיל את הפטיפון)

ריטה-

תשאר איתנו קצת . הוא מסמיק ! בוא ! (מסובבת אותו)

בוארון-

פעם אחרת פעם אחרת . לא היום . (יוצא)

תמונה 9

ריקודי ערב שבת

ריקודים בזוגות – נפתלי וריטה , ז'ניה וחיימוב .

ז'ניה-

על מה הם מדברים שם , נפתלי וריטה

חיימוב-

אני לא שומע

ז'ניה-

אתה חרש ? אני מדברת אתך קרוב לאוזן על מה הם מדברים אני שואלת .

חיימוב-

אותך שמעתי - על מה הם מדברים אני לא שומע , מה את רוצה מהחיים שלי

נפתלי-

אז כשהילדים יגיעו מחר אני מבקש שגם את תפגשי אותם .

ריטה-

אבל הם מכירים אותי .

נפתלי-

הם מכירים אותך בתור שכנה , ידידה - לא בתור הכלה שלי . ריטה , אני מבקש . אני אשב איתם קצת ואז את תבואי , בסדר ?

ריטה-

זה מוקדם מדי .

ז'ניה-

הם מתכננים משהו

חיימוב-

למה ?

ז'ניה-

הוא מדבר איתה שתבוא לפגוש את הילדים שלו . לא מהר חיימוב , לא כל כך מהר

חיימוב-

טראם טא טא טראם טא טא .

ז'ניה-

חיימוב , הגרונות הודו תקועים לי פה , בלב , לא מהר אמרתי . אני לא בתחרות

חיימוב-

גברת ז'ניה , אני תמיד בתחרות . ותמיד מנצח תחרות .

ז'ניה –

מלך הפיצוחים ! תגיד, השועלי הזה שהניחו פה היום –

חיימוב-

נו –

ז'ניה-

- מה אתה אומר עליו ?

חיימוב-

אני אומר- זמר גדול הוא לא יהיה . אין טעם להשקיע בנחמדות . חבל על הזמן . כמו בהסתדרות- בא אחרון יצא ראשון . צ'מדאן !

נפתלי-

אני לא רוצה שהילדים יבהלו שהנה אנחנו חוזרים ולוקחים מהם הכל.

ריטה-

אני לא יודעת .

נפתלי-

אני אוהב אותך . אני רוצה שנחיה יחד כמו בעל ואשה.

ריטה-

ונהיה ככה , לבד ?

נפתלי-

מי יחסר לך ? ז'ניה ?

ריטה-

התרגלתי אליה .

ז'ניה-

טוב , זה הכל . אני כבר מבינה הכל .

חיימוב-

מה עכשיו

ז'ניה-

הם רוצים לעזוב .

חיימוב-

וזה מניין לך ?

ז'ניה-

זה מהקיבוץ- כשמדברים עליך חמישים שנה מאחורי הגב אתה לומד לקרוא שפתיים . (מתקרבים לנפתלי וריטה)

ז'ניה-

אז מה , אינג'נר לב זהב , נפגשים עם הילדים מחר ?

נפתלי-

כמו כל שבת

ז'ניה-

לא משהו מיוחד ?

ריטה-

שום דבר מיוחד.

ז'ניה-

אני שאלתי על הילדים שלו - לא שלך . לך אין ילדים –אם שכחת .

ריטה-

ולך יש בת שכבר חמישים שנה לא רוצה לראות את הפרצוף שלך – אם גם את שכחת .

נפתלי-

אבל רוקדים עכשיו , לא ? ז'ניה -

ז'ניה-

מה אתם זוממים לכם ?

ריטה-

להחזיר אותך לקיבוץ , למשפחה שלך . בוא נפתלי . נעשה לי צפוף פה .

ז'ניה-

שלא תחשבו שאני לא יודעת מה אתם זוממים לכם . חיימוב מה קרה לך ?

חיימוב-

גברת ז'ניה כשאני רוקד אני רק רוקד לא עושה סימפוזיונים . את רוצה לריב איתם תלכי איתם . (קללה בבולגארית)

תמונה 10

מתפזרים . שולמית נכנסת .

שולמית-

מה זה , כבר נגמר ?

ז'ניה-

נגמר . בקרוב הכל יגמר .

שולמית-

נכון . ויבואו החלליות שלך וייקחו אותנו לשמים . קחי , הבאתי לך את התרופות שלך .

ז'ניה-

תצחקו כמה שאתם רוצים . (בולעת)

שולמית-

לבריאות .

ז'ניה-

ואיפה הכתומים הקטנים ?

שולמית-

נגמרו . ביום ראשון יגיע חדש .

ז'ניה-

ועד יום ראשון – פיפי כל חמש דקות ? זה תרופה שלי .

שולמית-

אני יודעת . אבל הם מאוד פוגעים לך בזכרון .

ז'ניה-

טיפשונת , זה מה שטוב בהם (ז'ניה יוצאת בחרי אף)

מ"מ-

(שעד עתה רקד לבד עם בת זוג מדומה) נשארנו לבד אחרונים בנשף- ועכשיו אין לך ברירה ותרקדי איתי . אין לך תירוצים .

שולמית-

וגם חשק אין לי . אבל עבודה יש לי המון .

מ"מ-

פעם אחת אלוהים אדירים פעם אחת ודי .שולמית , מי ילמד אותי להתנהג עם בחורות - אמא שלי ? את היית שחקנית , היית בבוהמה – למה את שמרנית כזאת ?

שולמית-

די , סתום כבר . גומרת עם בוארון אחד – בא השני . בחיים אני לא אפטר מהמשפחה הזאת . (רוקדים)

תמונה 11

טיול לאור ירח .

נפתלי-

מה זה משנה לאיזה כיוון ? נגיע לחוף נעמוד רגע ונחזור .

ריטה-

מה יש לי לחפש שם .

נפתלי-

אנשים . לראות קצת אנשים . לא מעניין אותך לראות את כל נתניה עושים צחוק מעצמם על שפת הים ?

ריטה-

אני רוצה לחזור נפתלי .

נפתלי-

היסטריה המונית . אני לא זוכר דבר כזה . המוני טיפשים בעיניים קרועות מחפשים אורות בשמיים . כתופעה אנושית , אני מדבר . איזה ייאוש גדול מכל מה שקורה כאן. כל כך התייאשו מהמנהיגים שמעדיפים חייזרים קטנים ירוקים עם אזניים מחודדות . (צוחקת) אלה לפחות לא משקרים בעברית .

ריטה-

אני דווקא אוהבת לשמוע אותך מדבר .

נפתלי-

אז רק תגידי לי כן ותוכלי לשמוע אותי מדבר כמו רדיו – מתי שתרצי . איזו בושה . נתניה - בירת העב"מים של ישראל . כבר קשרו אותנו עם יהלומים , עם כדורגל , עם פשע . עם טפשות עוד אף פעם לא . כמה שהיינו תמימים לפני חמישים שנה- טיפשים לא היינו .

ז'ניה-

(מרחוק) חלליות - בואו קחו אותי מכאן . חלליות!!

ריטה-

היא משגעת אותי עם הצעקות שלה באמצע הלילה ,ז'ניה. בוכה ומתחננת כאילו באמת מישהו יבוא לקחת אותה . אישה איומה .

נפתלי-

הנה , יש שם אור - פתאום היה , פתאום ... זה נעלם .

ריטה-

איפה

נפתלי-

מעל האנטנה תסתכלי .

ריטה-

זה האור של המלון , נפתלי

נפתלי-

אז למה זה כבה פתאום . את בטוחה ? חשבתי אולי גם אני כבר רואה משהו .

ריטה-

אני רוצה לחזור . נכנסה לי אבן קטנה לנעל .

נפתלי-

אני אוציא לך . (כורע לרגליה) דברי איתי ריטה .

ריטה-

על מה .

נפתלי-

עלינו . את מתחמקת פתאום , אני לא מבין למה . כאילו נבהלת ואת מתחרטת . שמעתי טוב מה שאמרת בארוחת ערב- שנמאס לך לעבור בתים , והאניה , והריח של הים . אנחנו יכולים לקחת דירה ליד הים .

ריטה-

אני מבולבלת הלילה . לא יודעת מה לעשות . נפתלי –

נפתלי-

מה

ריטה-

קשה לי על רגל אחת .

נפתלי-

סליחה . אז אני אלווה אותך חזרה.

ריטה

אין צורך

נפתלי-

רגע . להיכנס אצלך יותר מאוחר ?

ריטה-

אני כבר אישן אני מקווה . לפני שהיא תתחיל את הסרנדודות .

תמונה 12

שולמית בחדרו של שועלי . מסדרת את מיטתו ואת חפציו .
שולמית

זה יקח שני רגעים, אדון שועלי, מחמוד לא היה צריך להשאיר אותך במסדרון ארבע שעות בכסא גלגלים . הוא פשוט כבר שכח מה זה לקבל דייר חדש . אז קודם בוא נגיד יפה שלום לאדון שרול ואז נסדר את המיטה ונשים אותך במקומו .

(פורשת שקית ניילון ומכניסה חפצים לתוכו)

אז זה התיק הרפואי של שרול ,
 וזאת אשתו זכרונה לברכה,
 ואלה הילדים של שרול ,
 והתרופות של שרול ,
 עיטור המופת של סגן אלוף שרול ממבצע סיני .
 וזה פרס העובד המצטיין של שרול
 והשיניים של שרול ,
 המשקפיים של שרול ,
 הפאה של שרול ,
 המסמכים של שרול
 והקטוס של שרול .

זה הכל . איש בן שמונים ושתיים- וזה מה שנשאר . זה מה שנשאר ואין מי שייקח . העולם כולו במה, אדון שועלי , והשחקנים מתים אחד אחד . (מבחינה בריטה בפתח) כל כך מהר נגמר הטיול ?
 ריטה-

כן .

שולמית-

וחזרת לבד ?

ריטה-

שולמית, איך אמרנו קוראים לחדש ?

שולמית-

שועלי, למה ?

ריטה-

והוא שומע, הוא מבין מה שמדברים אליו ?

שולמית-

אין לי מושג . קצת המום , הלם . מה רצית להגיד

ריטה-

אני ? שום דבר . אני מתעניינת אסור להתעניין ?

שולמית-

הנה הכדורים שלך . הכתומים יהיה רק ביום ראשון .

ריטה

איך הוא התכווץ עם השנים... קשה להאמין איזה גבר גבוה ויפה הוא היה .

שולמית-

את מכירה אותו ? מישהו באמת אמר לי שהכרת את שועלי .

ריטה- ...

זה נכון . לא קראו לו שועלי , קראו לו פוקסמן . גדעון פוקסמן . פוקס זה שועל . שבוע לפני החתונה הוא ביטל .
נשארתי עם השמלה .

שולמית-

מה !?

ריטה-

כן . חדשה בארץ , בלי אף אחד , כל המשפחה שלי הושמדה בשואה וההורים שלו לא רצו . הייתי בוכה בלילה
ומתעוררת בצעקות בגלל הסיוטים אז הם אמרו לו שאני לא נורמאלית ושיצאו לו ילדים לא בסדר . הורים
עשירים מבוססים בארץ .

שולמית-

אז הוא ביטל

ריטה-

כן . הוא ביטל . דחה ודחה –בסוף ביטל . מאז לא ראיתי אותו . אחר כך שמעתי שהתחתן עם בחורה .

שולמית-

ועכשיו הוא בא אליך .

ריטה-

כן . עכשיו הוא בא אלי .

שולמית-

אבל הוא חצי פגר –מה תעשי איתו .

ריטה-

שולה , אני אספר לך משהו אבל תשאירי אצלך- אנחנו הולכים להתחתן , אני ונפתלי . החלטנו .

שולמית-

מה פתאום .

ריטה-

נפתלי מאוד לוחץ . רוצים להיות ביחד .

שולמית-

מזל טוב . אבל גם ככה אתם ביחד .

ריטה-

זה לא ביחד זה גן ילדים .

שולמית-

ומה את אומרת ?

ריטה-

נפתלי אומר שזה בית קברות נהיה פה . שפעם לא קיבלו כל אחד . עכשיו נהיה לא נעים . ריק , מסדרונות ריקים ,
חדרים ריקים מלאים אבק . ריח של נפתלין שמשגע אותי

קולה של ז'ניה –

חלליות , תקחו אותי מכאן בבקשה , קחו אותי מכאן , בבקשה .

שולמית

אלוהים אדירים איזו אומללה . הבדידות משגעת אותה

ריטה-

אני לא יכולה לשמוע את זה !! אני לא יכולה לשמוע את זה !!! זה.. כמו יללות של תנים... זה מזכיר לי..אני לא רוצה ..

שולמית-

(מחבקת אותה .) די , תירגעי . (ריטה מתעשתת) אז אתם עוזבים ?

ריטה-

כן . בקרוב . (מתחילה לצאת וחוזרת) וזה , השועלי או איך שקוראים לו אני רוצה שהוא יהיה בריא עד החתונה שלי עם נפתלי . יש לי עניין לגמור איתו . אחר כך מצידי שיתפגר .

תמונה 13

על הגג אצל מ"מ , בין המכשירים והאורות המנצנצים .

מחמוד-

מה אתה אומר- שזה בגללך כל הסיפור ? בגללך הם באים ?

מ"מ-

ראית "מפגשים מהסוג השלישי"

מחמוד-

ראיתי אי. טי.

מ"מ-

אז הנה - (מפעיל את אורגן האורות) זה משדר קרני אור בצבעים שונים לפי קצב מסוים והם מבינים את זה .

מחמוד-

וממי סחבת את זה

מ"מ-

מאבא שלי .

מחמוד-

בוארון?

מ"מ-

את כל זה . אבא שלי היה מפעיל הצגות ילדים , ומארגן מסיבות דיסקו .

מחמוד-

בוארון?

מ"מ-

כן . היה לו אוטו גדול מלא פנסים וארגזים ותפאורות .

מחמוד-

בוארון?

מ"מ-

תתפלא . כשהייתי קטן . בשבת בבוקר במקום בית כנסת היינו נוסעים להצגה.

מחמוד-

עם בוארון?

מ"מ-

כן . אחר כך האחים של אמא שלי הכניסו אותו לעסק של הבית אבות .

מחמוד-

את בוארון?

מ"מ-

כן, נו . וזה סורק תדרים מכוון למעלה עם האנטנה לקלוט תשדורות .

מחמוד-

מהעב"מים?

מ"מ-

לא, מבוארון ... בטח מהעב"מים. גנבתי לדודים שלי שהיו קולטים עם זה את המכשירי קשר של המשטרה .

מחמוד-

וואללה ?

מ"מ-

וואללה. אז אתה מסכים ?

מחמוד-

נחשוב על זה . משטרה – לא הכי בריא בשבילי

מ"מ-

אני בסך הכל צריך שתפעיל משהו בזמן שאני על החוף .

מחמוד-

בסדר . עד שברחת מאבא שלך נהיית יותר דתי ממנו ויותר מטומטם גם כן . לפחות הוא מאמין באלוהים -אתה מאמין בג'וקים קטנים עם קרחת . מה יהיה איתך חמוד ? בגילך הולכים לבית ספר, רוקדים במסיבות , חולמים על הבנות -אתה פה בבית זקנים ונדפק לך המוח לאט לאט .

מ"מ-

אין לי ברירה אמרתי לך . אם אני חוזר הביתה המרגלים של הצבא יראו שאני לא בישיבה ויגייסו אותי .

מחמוד-

אז תחזור לישיבה -

מ"מ-

לא יכול וגם לא יקבלו אותי . הרסתי להם כיתה שלימה עם השאלות שלי. הראש ישיבה אמר לאבא שלי שיוצאת לי קרינה של כופר מהגוף . חוץ מזה שאני מאוהב בשולמית .

מחמוד-

במי ?

מ"מ-

באם הבית . בשולמית .

מחמוד-

היא יכולה להיות אמא שלך.

מ"מ-

אז מה , יש לי תסביך אדיפוס . שמעת על אדיפוס ? (פ"א רפויה)

מחמוד-

אדיפוס ? לא , אני פלאח , שמעתי רק על זעטר ושמן זית , לא שמעתי על אדיפוס .

מ"מ-

אז שמעת או לא שמעת ?

מחמוד-

יש לי תואר שני באמנות התיאטרון מאוניברסיטת תל אביב . את המאסטר שלי עשיתי על אדיפוס . יא דביל . אדיפוס . ביום שיגמר הבית אבות שולמית חוזרת להיות שחקנית בתיאטרון . אז על מה אתה חולם . ילד

מ"מ-

אני כבר לא ילד . אם תעזור לי – כולכם תראו שאני לא ילד . שולמית , אבא שלי , כולם .

תמונה 14

נפתלי-

(מכניס את הראש) מ"מ אולי ראית את גברת פון וייזל ?

מ"מ-

בצהרים .

נפתלי-

ואתה - אולי ראית אותה ?

מחמוד-

היא לא בחדר ? אולי היא מטיילת .

נפתלי-

טוב . אין דבר . (פונה לצאת) מחמוד אולי אתה משחק ברידג' ?

מחמוד-

ראית פעם פלאח משחק ברידג', ד"ר נפתלי ?

נפתלי-

אז אני יכול לעמוד פה קצת להסתכל ? אני הייתי המהנדס של הבית הזה .

מחמוד

זה בסדר . (הולך)

מ"מ-

למה אתה הולך ?

מחמוד-

למצוא את גברת ריטה . להגיד לה שנפתלי עומד על הגג מסתכל למטה . שים עליו עין .

מ"מ-

אבל איפה גברת ריטה ?

מחמוד-

בחדר של שועלי. כבר שבועיים מאז שהשועלי היגיע, היא כל לילה אצלו. תפעיל את החוש הדרמטי, אדיפוס.

תמונה 15

ריטה מעסה את פוקסמן התשוש

שולמית-

שבועיים ?

ריטה-

כן. ככה כבר שבועיים אני פה. לילה לילה.

שולמית-

ונפתלי.

ריטה-

אני לא יכולה לעמוד בזה.

שולמית-

את חייבת לגעת בו ?

ריטה-

לא זה.

שולמית-

אז מה זה ? (מחמוד מכניס את הראש) טוב שבאת תעזור לי להושיב אותו. קל כמו נוצה. מוכן לסוף- את רואה. מה רצית ?

מחמוד-

אדון נפתלי עומד על הגג מסתכל למטה על הסלעים, זה הכל. שתדעו.

שולמית

הוא לבד ?

מחמוד-

הילד שם.

שולמית-

תשמע- קח את המיטה המתקפלת ותישן בחדר אוכל. מעכשיו אני רוצה שתישן בחדר אוכל. שים עין על המטבח,

תשמור על ארון התרופות ושאר אחד לא יסתובב שם בלילות – ברור לך ?

מחמוד-

ואם אני אעשה את זה אני אקבל משכורת סוף סוף ?

שולמית-

יופי, בוא תתיישב לי גם אתה על הצוואר. (יוצא רוטן בערבית)

תמונה 16

שולמית-

מה צריך לעשות ?

ריטה-

תקחי קצת בשתי הידיים ותמרחי קודם בעדינות אחר כך יותר חזק. שיכנס לעור

שולמית-

כמה כוח יש לך .

ריטה-

שטויות . כוח זה כשאתה חלש . להחזיק מעמד . עכשיו אני חזקה אז לא צריך כוח .

שולמית-

מה זה , שומשום ?

ריטה-

שומשום. להפעיל את השרירים מחדש . ככה זה כשאתה נשאר לבד תלוי בעולם . ואין חשק לנשום אפילו . ולאט לאט הגוף נהיה אבן . כשהתאלמנתי מהבעל האחרון שלי , אמרתי די - שכבתי במיטה ורק רציתי למות . אז הבת שלו החזירה אותי לחיים , ככה - יום אחרי יום בשקט בלי להפסיק כאילו הייתי אמא שלה . כאילו היא בת שלי את כל האהבה והגעגועים לאבא שלה היא הכניסה במסאז' הזה ותראי אותי עכשיו. תמשיכי , תעשי יחד - שולמית , שולמית ! למה הדמעות פתאום ? לא הייתי צריכה לספר לך . את עדינה מדי . זהו - ביחד . עד שהגוף מתחיל לדבר . עד שהאבן נמסה כמו חמאה בקיץ . זה ממש יפה שאת עוזרת לי .

שולמית-

אני מקווה שיהיה לי זמן לזה . כשמגיע הלילה אני מתפרקת .

ריטה-

אין לך חלומות שולמית , זה מה שרצית בחיים שלך ? בחורה יפה כמוך, באמצע של התחלת החיים שלה באמצע הקאריירה מבזבזת הכל על ארבעה זקנים ?

שולמית-

אל תרחמי עלי . בסוף תמיד מגיע היום לשלם על החטאים שלך . תני לי שמן !

תמונה 17

נכנסת ז'ניה

ז'ניה-

או הנה , בדיוק מה שחשבתי . לא הבנתי איפה את נעלמת בלילות את והנסיכה פון וייזל ששלושה אנשים יושבים ומחכים לה עם הקלפים של הברידג' עד חצות הלילה והיא לא צצה .

שולמית-

ז'ניה למה את מסתובבת בשעות כאלה , קשה לך להירדם ? את רוצה כדור?

ז'ניה-

לא אני רוצה לראות את הנס הזה את הפלא איך השלגיה פון וייזל היפהפייה הנרדמת מחליפה חיתול לאדון שועלי . לראות מה הוא מסתיר שם משהו מיוחד שבגלל זה גברת פון וייזל שוכחת הכל ועוזבת את החבר שלה .

ריטה-

תני לנו לעבוד בשקט .

ז'ניה-

לעבוד , פון וייזל בחיים שלך לא עבדת יום אחד , לעבוד...

שולמית-

ז'ניה , לכי לישון , אל תתחילי עכשיו .

ז'ניה-

זה הרומנטיקה משגעת אותה ? תראו לי - גם אני רוצה לדעת איזה קסם יש בשועלי החצי מת .

ריטה-

קיש מיך אין תוחעס .

ז'ניה-

כן, זה לא נעים לשמוע . אישה בת שבעים קופצת ממיטה למיטה . זה לא נרגע עם השנים - מי שהייתה פרוצה נשאת פרוצה גם אם אין לה כבר מה למכור .

שולמית-

ז'ניה, אני מזהירה אותך . באת לריב , באת להפריע ? מישוהו מפריע לך לעמוד וליילל בלילה על הגג ? למה באת ?

ז'ניה-

באתי לביקור חולים . תתביישו לכם . מהיום שהפגר הזה היגיע הכל מתקלקל פה . כל הבית מסביב לפרובלמה התשושה הזאת . הבעל הבית מתרוצץ כמו עכברוש, את מלאה עצבים בוכה בלילות , נפתלי שותק כמו אבן. אנחנו זקנים !! לא באתי הנה לעבור דרמות ספרדיות עם סכינים וסרנאדות . ואם נפתלי יפגע בעצמו ? היא לא רואה מה היא עושה ? קצת כבוד , אנושיות קצת . פון ויזל - זה לא יחזור שום דבר לא יחזור יותר. את את החלק שלך גמרת. במדבר הזה לא תמצאי יותר מים . יבש - אין יותר מים .

שולמית-

גמרת לדבר ? את יכולה לחזור לישון ?

ז'ניה-

כן לדבר גמרתי. אבל לעשות אני עוד אעשה .

ריטה-

את לא יכולה לעשות כלום ז'ניה . אפילו שאת אישה רעה ומלאה קינאה ואת החיים האיומים שהיו לך את מנסה להתנקם בכולם . אבל פה זה לא הקיבוץ שלך ופה את לא יכולה לעשות כלום . אם אני ארצה לטפל באבן הזאת אני אטפל ואם אני ארצה ללבוש שימלה ולצאת לנשף אש - גם אז אני לא אשאל אותך . ועכשיו תחזרי לישון במיטה הריקה שלך עם הזיכרונות הרעים שלך כי אני אומרת לך גם אם תהיי האישה האחרונה בעולם נפתלי יעדיף צפרדע על פניך . ועכשיו (צורחת) צאי וסגרי את הדלת . (ז'ניה הנדהמת מציינת ויוצאת הלומה)

תמונה 18

שולמית –

מה זה היה , מאיפה הוצאת לה את זה ?

ריטה-

גם לי יש קוים אדומים . הבעלים שלי היו גברים מאוד פופולאריים אצל הגרושות והאלמנות . הם לא נפלו לי מהשמים .

שולמית-

מה עכשיו ?

ריטה-

תסתכלי-

(פוקסמן פקח עיניים ומביט בריטה אחר מסב עיניו לשולמית ומחייך)

ריטה-

פוקסמן . פוקסמן . תתעורר . תפתח את העיניים . (פוקסמן פותח) גדעון פוקסמן אתה מכיר אותי?

תסתכל עלי –אתה מכיר אותי , מזהה אותי . ריטה שניידר . מכיר ?

שולמית-

אדון שועלי , בוקר טוב , ברוך הבא .

ריטה-

אתה נזכר , גדעון ?

שולמית-

זה בית אבות .זוכר , נרשמת לבית אבות . "ותיקי היישוב" ...אז עכשיו זה "מנוחה ושלום " (מניח ראש ונרדם) שלום ... אולי זה לא הוא ?

ריטה

אם אני זו אני אז הוא זה הוא . (ריטה יוצאת)

תמונה 19

חושך . מוסיקה ערבית מטרנזיסטור . מישהו נתקל במשהו ומיילל . האור נדלק . זהו חדר האוכל מחמוד מתישב על המיטה בה ישן . חיימוב מחזיק את הרגל ומיילל . הוא לבוש פיז'מה ומצנפת שינה .

חיימוב-

איי ! איי איי אוי אויי אוי .

מחמוד-

מה קרה ,אדון חיימוב.

חיימוב-

מה אתה עושה כאן .

מחמוד-

אני ישן כאן .

חיימוב-

איפה ?

מחמוד-

כאן .

חיימוב-

ממתי ?

מחמוד-

מהיום .מה קרה למה אתה לא ישן .

חיימוב-

אולי ראית מישהו ? מקודם , עובר כאן ?

מחמוד-

אדון חיימוב , מה הבעיה ? בוא שב כאן אני אעשה לך תה . מה קרה אני שואל אותך ?

חיימוב-

אתה לא יודע ?

מחמוד-

יודע מה ?

חיימוב-

הבולים .

מחמוד-

עוד פעם הבולים .

חיימוב-

רוצים לגנוב לי את הבולים . מישהו רוצה לגנוב את הבולים . כל הזמן אני שומע מישהו מתגנב ליד החדר , רוצה את הבולים . אני שם אותם כאן – בבוקר הם כאן . שם שם אחרי רגע זה שם . שלא תסתכל ככה אני לא משוגע ולא סניילי ולא זקן אני בבוקס אחד מפרק אותך . אז אל תעשה לי ככה –

מחמוד-

איך ככה

חיימוב-

ככה . (הפסקה) אני חושד בך .

חיימוב-

אני מכיר אותך יש הרבה כאלה סיפורים שמעתי מחברים – נחמד נחמד , שולמית , עוזר פה עוזר שם אחר כך באים הילדים -איפה הטבעת איפה השעון ? - אין . כלום אין . כי מי לקח – הערבי .

מחמוד

זה לא בסדר !

חיימוב

אין לי מנוחה . אין לי מנוחה .

תמונה 20

מ"מ נכנס לחדר האוכל עם בלון גדול ושרשרת נורות .

מ"מ-

מה אתם עושים פה .

מחמוד-

תהיה בשקט , אבא שלך פה .

מ"מ-

אצל שולמית ?

מחמוד-

כן . איפה היית ?

מ"מ-

בעב"מים .

מחמוד-

נו , תפסת משהו .

מ"מ-

כן . פראיירים .

מחמוד-

אמרתי לך .

מ"מ-

שלום אדון חיימוב . לא ישנים היום ?

חיימוב-

יש בעיות בטחונות .

מ"מ-

צ'מדאן .

חיימוב-

צ'מדאן .

מ"מ-

אלפים , אתה לא מאמין- אלפים על החוף .מכוניות שוקעות בחול . אנשים מביאים כסאות מתקפלים . גזלן !
 עומד שם גזלן מוכר ארטיקים . מסתכלים על אורות בשמים . והאור רץ ימינה רץ שמאלה עוצר – כולם נלחצים .
 והבחורות בבגדי ים- אימא'לה ואם הוא יתפוצץ עלינו ?

מחמוד-

אבל גם אתה מטומטם גם אתה בטוח שבגללך הם פה , בגלל המכשירים שלך .

מ"מ-

(צוחק) בגללי הם פה . כל האלה הסתומים על שפת הים , כל החוזרים בתשובה , כל מי שמחכה שאלוהים יצא לו
 מהחללית – כל אלה בגללי . זאת התרומה שלי לצה"ל (נפתלי נכנס) ולמדינת ישראל בשנת היובל . בסוף תבין .
 אם תעזור לי- תבין .

מחמוד-

(נפתלי עובר עם ורד אדום) הנה עוד חולה ירח .

מ"מ

שלום אדון נפתלי – אז מה - שמח היום בבית אבות –

נפתלי-

אני רק –

מחמוד-

אתה רק מחפש ואזה לשים את הפרח ...

נפתלי-

כן .

מחמוד-

אולי לגברת ריטה יש .

נפתלי -

היא לא ישנה ?

מחמוד-

תנסה -מה יכול להיות

מחמוד-

אדון נפתלי , מה זה ביד שלך .

נפתלי-

פרח .

מחמוד-

לא זה . ביד השניה .

נפתלי

כלום

מחמוד

למה אתה לוקח בלי רשות .

נפתלי-

קשה לי לישון.

מחמוד-

אז תיקח כדור שינה אחד , שניים – לא שלושים .

נפתלי-

אני מחר אחזיר .

חיימוב-

נפתלי , תן לי אני אשמור לך .

מ"מ-

בדיוק . אדון חיימוב ישמור לך . (נפתלי נכנע ויוצא)

חיימוב-

נו , אז עכשיו תגידו לי – אם נשים יותר טוב או בולים .

מ"מ-

צ'מדאן !

מחמוד

צ'מדאן ונוס (צ'מדאן וחצי)

חיימוב-

אני אגיד לכם מה אני חושב . שבמצב הזה המחורבן הזה – הצ'אנסה היחיד שלנו זה שיקרה נס והשועלי יעמוד על הרגליים ויהי פה שקט . מסאז'ים- שיהיה מסאז'ים נלך כולנו לעשות לו מסאז'ים . לא משנה . אפילו הנשמה מפה לפה . אחרת תוך שבוע לא ישאר פה אף אחד .

שלושתם

צ'מדאן !

תמונה 21

ריטה ונפתלי

ריטה-

ירח מלא . אני לא נרדמת . תיכנס .

נפתלי –

אני מחכה לך שעות בברידג', אני מחכה לך ליד השולחן עד שהאוכל מתקרר כולם כבר גומרים לאכול עולים לחדרים ואין ממך סימן , רמז - למה ? אני עשיתי משהו שאת עוזבת הכל ? מה זה - את רוצה להיות מטפלת - למה לא טיפלת בי ככה כשהייתי חולה .

ריטה-

אני מצטערת .

נפתלי-

את מענה אותי , ריטה. קחי , זה בשבילך .

ריטה-

לכבוד מה זה ?

נפתלי-

זה יום השנה שלנו .

ריטה-

אני לא אוהבת ימי שנה ולא אוהבת אזכרות . אני לא צריכה סימנים שהזמן עובר .

נפתלי-

אז ככה את גומרת את זה ...

ריטה-

כלום לא נגמר . רק לחכות קצת אולי .

נפתלי-

עד מתי ? עד שפוקסמן יזרוק אותך פעם שניה ? הפעם היא לא הספיקה לך .

ריטה-

נפתלי , אתה אוהב אותי ?

נפתלי-

בכל לבי . אין לי חיים בלעדייך .

ריטה-

ואם אתה אוהב אותי -אתה מוכן גם לעשות משהו למעני .

נפתלי-

אני רואה לאן את חותרת. אבל אני מוכן לעשות הכל למענך .

ריטה-

אז תן לי זמן . לא הרבה . (מתאכזב) זה משהו שאני מוכרח לסגור . אני רוצה שהוא יקום, שידע מי אני , ש-

נפתלי-

יתאהב בך מחדש

ריטה-

נכון- ואז לזרוק אותו לכל הרוחות. מה איכפת לך ?

נפתלי-

למה לך את כל המשחק הזה ?

ריטה-

כי זאת היתה ההתחלה . ההתחלה . לפני שנהיו כתמים . אהבה ראשונה נפתלי , מה יש ? הרגעים הראשונים בארץ הזאת בחורה בלי כלום רק שמלת בד פשוטה שמכבסים בערב שתתייבש לבוקר , הטעם של הלחם הטרי הסלט ירקות הדם שזורם בגוף כל השפות שהיו מסביב הצעירים הפליטים מכל העולם שהיו אוכלים אותי בעיניים . ואני נתתי את עצמי לפוקסמן . התאהבתי בפוקסמן שהיה אז בלם בכדורגל תמים קצת מטומטם - הסתכלתי על פוקסמן וזאת הייתה הארץ החדשה שלי .

נפתלי-

והמטומטם הזה זרק אותך .

ריטה-

ההורים שלו . לא משנה . אתה רוצה להכאיב לי כמו ילד אז אתה אומר "זרק אותך" "זרק אותך" – אבל אנחנו היינו הזוג הכי יפה בנתניה ואנשים לאן שהלכנו היו מסתכלים עלינו בעיניים נוצצות וחשבו הנה אנחנו קרובים להוליבוד . נסיך ונסיכה . ומסביב היה צנע בארץ אכלו לקרדה ושתו שמן דגים אבל בערב היו באים לקפה גן ורד לראות אותי רוקדת עם פוקסמן בשמלה הכחולה היחידה שהייתה לי . נפתלי אל תשנא אותי אני מבקשת ממך . אני לא אשמה במה שקורה לי .

נפתלי-

שמלה בצבע תכלת .

ריטה-

כחולה לא תכלת .

נפתלי-

תכלת . אני הייתי בחור שלילה לילה נשען על הקיר והסתכל עליכם והלב נשרף לו ובלב השרוף הזה הוא נשבע שיום אחד יבוא והנסיכה תהיה שלו .

ריטה-

אתה ממציא את זה . אתה לא היכרת אותי לפני שנפגשנו כאן . נפתלי -

נפתלי-

אולי . ריטה , אני לא יכולתי להתמודד אז עם פוקסמן והכדורגל והשירה והריקודים והאהבה הנוצצת מהוליבוד שהייתה לך בעיניים כל פעם שהסתכלת עליו . אבל היום אני אחסל אותו לפני הוא ישים עליך יד . זה הכל . בלי פר פליי ובלי אזהרות .

ריטה-

ותאבד אותי לנצח .

נפתלי-

אין נצח . יש לנו עוד כמה דקות . נגמרו המשחקים .

תמונה 22

בוארון אצל שולמית

בוארון-

תסתכלי, מתוקה - זה סטטיסטיקה של משרד הבריאות, זה חייב לעבוד - כל חודש יש אחוז שעובר לעולם הבא. כל חודש! בכל בתי האבות בארץ. רק פה ימות המשיח - אדון חיימוב, מתושלח! נפתלי-בציפורניים! עוד הולך להתחתן

שולמית-

איך אתה יודע?

בוארון-

הילדים שלו התקשרו אלי - מה פתאום הוא רוצה הביתה. חזר לחיים. אדון שועלי - בעיניים שלי ראיתי אותו עושה שלום למלאך המוות

שולמית-

תהרוג אותו בוארון, קח פטיש תהרוג אותו.

בוארון-

לא שולה אני אעשה לו מסאז'ים באמצע הלילה. תתביישי בידים שלך שאת שאת... את עושה לו מסאז'ים? אני בחיים לא עשית לי מסאז'ים

שולמית-

לך לאשתך,

בוארון-

רגע, רגע...

שולמית-

לך לאשתך

בוארון-

שבי אני לא רוצה לריב,

שולמית-

עוף מפה. טענות עוד יש לך?

בוארון -

כן. כי את מטפלת בהם כמו אמא שלהם. הילדים שלהם לא מרימים טלפון לשאול אם הם חיים ואת כמו בית חולים לנזירות.

שולמית-

מה זה אתה יודע, בוארון?

בוארון-

תרופות, מה זה

שולמית-

את כל זה מצאתי בחדרים שלהם. הפסיקו לקחת תרופות

בוארון-

מה?

שולה-

תפוח אדמה..גלולות שינה - לא רוצים לישון. הרגעה - לא רוצים להירגע. לחץ דם, סוכר, לב - הכל בסדר. קח תמכור בשוק.

בוארון-

למה

שולה-

אולי מאלוהים בוארון . תפתח את העיניים שלך זה לא אני - הטיפולים שלי - זה שועלי שהבאת לנו . הכל התהפך . היה פה חצי בית קברות נהיה אולם התעמלות, חדר כושר . זרקו את ההליכונים את המקלות, הילדים שיבואו, לא יבואו - לא מעניין אותם . לפידים בוערים כאן בלילות. תרופות ... - קנדונים צריך להביא להם .

בוארון-

שולה , זה לא יכול להיות . אני לא מטומטם . אני קורא חומר , אני מתעדכן אני אלוף ברפואה גריאטרית אני מכיר זקנים -אף אחד לא אמר מילה אחת על קטע כזה... שולה , אני חייב משהו דראסטי .

שולה-

כמו מה

בוארון -

אי אפשר ככה . אני בבקבוק , אמא , בתוך בקבוק - כל מי שעומד מאחורי מלפני ומצדדי -רוצה לטרוף אותי . אשתי והבנות מאחורה צד ימין האחים של אשתי צד שמאל המאפיה של בינו על הראש הזקנים ומקדימה את . יום אחד יחתכו אותי לחתיכות ושימו בשק ואת חושבת שאני צוחק .לא משחקים עם האנשים האלה .

שולמית-

בוארון- במה הסתבכת ? (לא עונה)

בוארון-

עוד לא הבנת ?

שולמית-

לא .

בוארון-

מכרתי את הבנין והמגרש – זה את יודעת?

שולמית-

כן .

בוארון-

אז הם רוצים אותו .

שולמית-

מתי ?

בוארון -

עכשיו . לפני שנתיים .

שולמית-

אבל יש פה אנשים .

בוארון-

זאת הבעיה . לפי הסטטיסטיקה כבר לא היו צריכים להיות . בגלל זה מכרתי . ועכשיו הסכין פה על הצואר שלי.

שולמית-

נפלא .

בוארון-

שולה... תעשי לי מסאז' . (לא מגיבה) אל תעשי לי . (קמה אליו) תשמעי . אולי יש פתרון הפוך . ראיתי את זה פעם בסרט - את זוכרת סיפרתי לך את המסיבות שהייתי עושה ? הייתי מסתובב בבתי ספר . עושה להם מסיבות דיסקו .

שולמית-

נו

בוארון-

בואי נעשה להם מסיבה .

שולמית-

למי

בוארון-

לחבר'ה , המתלהבים . את אמרת שהם מתפרעים ? קדימה נעשה להם מסיבת דיסקו . כמו בסרט .

שולה –

נו ומה יצא לך מזה

בוארון-

ונראה מי יחזיק מעמד . שש שעות תחרות ריקודים עד הבוקר (שר) תאמיני לי ירקדו ללוויה של עצמם עם חיוך על השפתיים .

שולמית-

זהו בוארון , נהיית רוצח לעת זקנה ?

בוארון-

לא מכריח אף אחד . ירצו ירקדו . נהייתם לי צעירים , לדפוק את בוארון ? זה מלחמה לחיים ולמוות וזה או אני או הם – יש לנו תכניות שולמית תכננו דברים תכננו ללכת מפה לבנות עתיד

שולמית-

לא תכננו . אתה פינטזת זה לא נקרא תכננו

בוארון –

לא צריך . אני אוהב אותך מאז שהיית חיילת אצלי , אני מחכה לך . עוד לפני שנהיית כוכבת . אבל נהג בתיאטרון לא הספיק לך , לא חשוב . אני מצטער שהרשיתי לך להישאר כאן . באת , ביקשת להיות שבועיים , לנוח פה קצת - נשארת שנתיים . מתחבאת עם הזקנים מסתתרת מהעולם . כל הקריירה שלך הלכה לפח , למה ? כל החיים את רוצה להחליף להם חיתולים ? כל החיים לשמוע את הזקנה הקומוניסטית מלשינה על הבולגרי מסכסכת מלכלכת על מחמוד זה החיים שבחרת לך ? (צוחק פתאום) איך לא חשבת על זה ?

שולמית-

על מה ? מה אתה צוחק ?

בוארון-

הבולגארי אוסף בולים . בולגארי . אם היה תימני היה אוסף תה ?

שולמית-

מטומטם .

בוארון-

מה שאת רוצה . אני ברגע שיוצא מכאן האמבולנס האחרון – סוגר במפתח , ספיישל לבינו לוקח הכסף -

והיידה - על המדרגות של המטוס אני מסתכל הצידה- את לידי-טוב . נשארתי עם הזקנים - גם טוב . עכשיו תחליטי .

שולמית

אני לא יכולה לעזוב אותם .

בוארון-

למה ?

שולמית

זה התפקיד שלי

בוארון

לא . על הבמה בתיאטרון התפקיד שלך . תבואי אתי שולמית . את שחקנית נהדרת . בכסף של הבית אבות אני אפיק לך סרט אני אחזיר אותך לבמה שולמית . זה התפקיד שלך .

שולמית-

תשמע , בוארון- אתה יודע למה אני פה . אתה יודע שעזבתי כל מה שהיה לי כדי לכפר על הקריירה שלי ... עוד תפקיד עוד תפקיד עוד פרמיירה עוד חזרה גנראלית אמא הבמאי דורש עוד חזרה אז אחרי שההצגה תצא אני אבוא.אבא שלי נכנס לניתוח האחרון שלו ואני לבשתי שמלה אדומה ועליתי לבמה . אבא שלי כבר גסס ואני עוד משתחוה מקבלת מחיאות כפים - עד שהנשמה שלי הפכה לאפר , כלום , פרפרים מתים . ובגלל זה אני פה . אני לא רוצה לשנוא את עצמי יותר . אתה איש טוב , בוארון ואתה היחיד בעולם שעזר לי כשרק רציתי למות אבל הנה ההחלטה שלי . אני את הנשמה שלי ואת הכוחות שלי אתן לזקנים האלה עד הרגע האחרון לא רוצה סרט לא רוצה לחזור לבמה . לרקוד אל הקבר... אתה יודע מאיזה סרט בא לך הרעיון- אני אגיד לך . "הם יורים גם בסוסים " קוראים לו . סרט נורא , אכזרי . (יוצאת)

קולה של ז'ניה נשמע מרחוק .

חלליות , חלליות תקחו אותי מפה ! חלליות !!

בוארון-

(קם וצועק) תקחו אותה ! תקחו אותה כבר , ינעל ראבאק תקחו את כולם חלליוווווווו!!!

תמונה 23

מעבר לחדר האוכל –

מקול צעקתו של בוארון קמים כל הנוכחים סביב מיטתו המתקפלת של מחמוד ופונים לכיוון הצעקה .

מאחוריהם מהצד השני מופיעה דמותו החלושה של שועלי פוקסמן .בוארון יוצא אליהם –

בוארון-

מה זה למה אתם לא ישנים ? אמצע הלילה , מה אתם עושים לי פסטיבלים באמצע החדר האוכל , מה ? אתה – (למ"מ) או שאתה חוזר לשיבה או שתישן ברחוב . תבחר . אין לך מה לחפש כאן .

מ"מ-

ולך ? מה אתה מחפש שולמית באמצע הלילה . זה אמא שואלת .

בוארון-

לך לעזאזל . כבד את אביך ואת אימך . אני מוצא לך ישיבה עם רבנים גודזילות , במדבר , על הירח - ואז נראה אותך מתחכם . תתחיל לספור את הימים מנחם . או שתלך לגולני -

שועלי מופיע

מ"מ-

אה ..!

בוארון-

גם אתה התעוררת לי פתאום ? (יוצא) חלליות !!
מבחוץ נשמעת צעקתה של שולמית-

שולמית-

מחמוד ! תזמין אמבולנס , מחמוד !
שולמית כושלת פנימה גוררת את נפתלי .

שולמית-

ככה אתה שומר ? בשביל מה שמתי אותך פה ?

מחמוד-

ניסה לגנוב אבל לקחתי לו .

שולמית-

ומה זה ? קופסה ריקה ליד המיטה שלו . תביא אמבולנס .

מחמוד-

אמצע הלילה – זה יקח שעה .

שולמית-

תזמין אני אומרת לך . מ"מ תקרא לריטה שתבוא הנה . חיימוב תפסיק לרעוד ותתחיל לדבר אליו . נפתלי !
נפתלי ! דבר אליו ! שלא יירדם ! (לשועלי) מה זה ? קמת לתחייה פתאום ? זוז שנפתלי לא יראה אותך מול העיניים . מה אתה רוצה ? (שועלי ממלמל) מה זה ? מה אתה רוצה ?
שועלי-

סנדביץ' !!!

(נפתלי מחרחרר ונופל אחורה)

תמונה 24

גג בית האבות ממלכתו של מ"מ . לילה , וקרני אור נשלחות ממכשירי התאורה מלוות צלילי אורגן . סורק התדרים לא מפסיק לרשרש ולצפצף ותשדורות של המשטרה מתחלפות בדיווחי נהגי מוניות על מקום הימצאם . מ"מ מרוכז במלאכתו לא שם לב לאביו בוארון העולה לגג לצפות בו .

בוארון-

הים סוער . הם לא יבואו היום.

מ"מ-

זה לא תלוי בסערות . הם באים כשאני קורא להם .

בוארון-

וכשלא תהיה כאן הם לא יבואו

מ"מ-

למה שלא אהיה כאן ?

בוארון-

כי זה נגמר . עד סוף השבוע יעלו טרקטורים על הבנין .

מ"מ-

אבל יש כאן , אנשים דיירים .

בוארון-

אני יודע . נמצא להם .. פתרון . אתה לא תוכל להיות כאן יותר

מ"מ-

למה ?

בוארון-

כי אתה חוזר לשיבה .

מ"מ-

לא

בוארון-

כן . המקום הזה כבר לא שלנו . מכרנו אותו אני והאחים של אמא . יקימו כאן בית כנסת אולי ישיבה אולי קזינו

מ"מ-

אז למה אתה מסכים .

בוארון-

האחים של אמא לא אנשים קלים . פעם היו אומרים שאת המרגרינה על הלחם הם מורחים ככה (מסמן מריחה בסכין באורך מטר) כזה סכין ... אני צוחק -

מ"מ-

אתה לא צוחק . האחים של אמא דפקו לך את החיים עכשיו ידפקו גם לי .

בוארון-

זה לא נכון .

מ"מ-

זה כן נכון . הכריחו אותך להתחתן עם אמא , הכריחו אותך לחזור בתשובה, עבדו עליך עם הבית אבות – הכל עם הסכין של המרגרינה. זה דיל אבא – קנו אותך, מכרו אותך ועכשיו אתה עומד על הגג לא יודע מה לעשות .

בוארון-

וזה מה שאתה חושב על אבא שלך – שקנו את הנשמה שלו?

מ"מ-

כן . רוצה לראות את אבא שלי? זה אבא שלי -הנה , זה אלבום התמונות שלו . מהצבא , מלפני הצבא , שיער ארוך , משקפי שמש, ג'ינס –מחייך . אופנוע – מחייך . בגד ים – מחייך . אבא אחר .

בוארון-

אז גם אתה זוכר אותי אחר . כולם זוכרים אותי אחר .

מ"מ-

כן . כל הפנסים האלה זה מהאוטו שלך , האורגן אורות – אתה אפילו לא זוכר אותם . אבל אני זוכר . אני זוכר איך היית לוקח אותנו להצגות , לים , לטיולים – עד שפתאום הכל נגמר . למה – כי הציעו לך דיל .

בוארון-

לא, כי אני רציתי . כי נמאס לי מהחיים שלי , מהעבודה שלי , היית ילד, מנחם , אתה זוכר רק את הטיולים והלוונה פארק - את זה שאבא שלך עבד בלי הפסקה אתה לא זוכר . ערב שבת , כולם הולכים לבית כנסת,חולצה לבנה שרים "לכה דודי" - ואבא שלך מעמיס את האוטו שם בוקסות , אמפליפייר ,את האורגן אורות הזה חמש שקל כניסה וקדימה- ילדים כיתה זין,ילדות מטר שבעים גובה עם גשר בשיניים רוקדות עם ילדים שמגיעים להם לפופיק . אני שהייתי קצין בצבא עומד מחליף קאסטות בטייפ מוכר להם חצי פיתה טרופית ענבים לשלם למורים שלך של האחיות שלך, שנחזיק לכם בית בסביבה טובה וכל השבוע - הצגות ילדים . כל בוקר, כל יום עד שבא לי להקיא מהחיים האלה . ואני גדלתי בבית אחר ,מנחם, אצל סבא , עם קידוש ביום שישי בערב, בית כנסת כבוד לאבא , כבוד לאמא -

מ"מ-

כבוד לאמא ... הרבה כבוד אתה נותן פה לאמא –ואל תרביץ . אנחנו מדברים , לא ? אז אל תרביץ - (בוארון משתלט על עצמו)

בוארון-

אז יש לי חולשה . בגלל זה אתה לועג לי ? בגלל זה אתה מדבר אלי כמו אל אויב .

מ"מ-

סליחה . סליחה אבא . (מתכרכם , גרונו חנוק) אני רוצה לעזור לך . תגיד לי מה לעזור לך-

בוארון-

(מחבק אותו) די.. די .. זה זמני ,כל המצב הזה . יש לי פגישה הלילה עם כמה אנשים. אולי נקבל אורכה של כמה ימים . אתה ילד גאון מנחם . כל מה שרציתי להיות –אתה יכול להיות ועוד תהיה . אז אל תדאג - טוב . (נגינת האקורדיון נשמעת מלמטה) אה , שכחתי מה באתי להגיד לך – מר נפתלי בסדר .

מ"מ-

באמת ?

בוארון-

החזרתי אותו מבית חולים . איזה בן אדם . כמה אצילות יש באיש הזה . חבל .

מ"מ-

אבא , תן לי להישאר כאן . (הטלפון הסלולארי מצלצל , בוארון עונה) תן לי להישאר כאן , בבקשה . (בוארון מהסה אותו בתנועת יד)

בוארון-

מתי ? איפה ? בסדר . למה אתה מאיים עלי ? אתה לא צריך לאיים - אני אהיה שם . בסדר – אני כבר יוצא .

מ"מ

אבא תן לי להישאר כאן

בוארון

אתה רוצה שיחסלו אותי ? עכשיו תקשיב לי טוב – אחרי גיל שמונה עשרה אתה תחליט . עד אז אני מחליט - השבוע אתה חוזר לישיבה .

מ"מ-

בחיים לא . אני אמות ואני לא אחזור לשם .

תמונה 25

חדר האוכל . חיימוב מנגן מנגינות עליזות . ז'ניה ונפתלי יושבים לשולחן ושותקים עד שז'ניה מתפוצצת .

ז'ניה-

מספיק ! איזה אושר קפץ עליך ? קרנבל !? לנפתלי כואב הראש . תשתוק קצת .

חיימוב-

אם זה מפריע לנפתלי - אני מפסיק מיד . אני פשוט שמח שנפתלי איתנו – זה הכל .

ז'ניה-

אז תשמח בשקט . בלב .

נפתלי-

זה בסדר , ז'ניה , שינגן . גם בבית חולים הוא בא במיוחד בטקסי לנגן לי . הרגשתי בבית . ותודה שהשקית לי את האדנית של הורדים .

ז'ניה-

זה כולנו השקינו , בתורנות .

חיימוב-

אני מאוד פחדתי , מר נפתלי . זה מפחיד – כל כך הרבה כדורי שינה בבת אחת ? איך עושים טעות כזאת ? (נפתלי מביט בו מחיך)

ז'ניה-

אנשים כמוך , נפתלי , כמו חיימוב כמוני בכל מדינה נורמאלית הרי היו עושים לנו אנדרטות מזהב , נפתלי , פקולטות היו צריכות לקום על שמך עם דוקטורים ופרופסורים בודקים כל יום בחיים שלך מה עשית איך בנית איך הקמת -ספר לנו על בן גוריון משה שרת על ז'בוטינסקי על כל הענקים , נפתלי . ככה מדינה נורמאלית עם נורמאלי מכבד את הזקנים שלו . לא שיהרגו את עצמם , לא שיצילו אותם ברגע האחרון – שינוחו אחרי מה שעשו בשבילו. נפתלי , חיימוב את החיים נתנו כדי שדברים יתנהלו כמו שצריך אז למה זה לא הולך ? מה התקלקל כאן ?

נפתלי-

אולי זה עונש משר ההיסטוריה , ז'ניה - אנחנו כשבאנו הנה מחקנו כל מה שהיה לפנינו את אבא את אמא את סבתא חדש עשינו חדש הכל חדש , "בפעם הראשונה אחרי אלפיים שנות" - אז עכשיו באים הצעירים ומוחקים אותנו. ייבשת ביצות ייבשת ביצים -הכל אותו דבר . לא מעניין .

ז'ניה-

אני רוצה להיות בבית מפואר משיש ושבוקר בוקר יעמוד פה מסדר כבוד של חיילים מקושטים כמו באנגליה ושיתקעו בחצוצרה וידליקו אש תמיד ושתיירים יבואו מכל העולם לראות אותנו - הנה פה אגף הגיבורים שהצליחו לברוח מהיטלר . הנה שם אגף הגיבורים שבאו מהמדבר מהפרהיסטוריה מהרי האטלס והקימו מדינה

מודרנית . הנה שם החלוצים שהקימו קיבוצים וחקלאות ומדעים והנה הגיבורים של החיים בעיירות הפיתוח - וככה חדרים חדרים מלאים כבוד מלאים הערכה - תודה ז'ניה שלא חשבת על עצמך . תודה שנלחמת בשבילנו . ילדים , שבו כאן והחברה ז'ניה שיושבת על כורסא נוחה ומפוארת תספר לכם מה היה . נפתלי , בארמונות שיש היו צריכים לעטוף אותנו!

חיימוב-

מקום משייש תקבלי , זה תהיי בטוחה . קטן לבן עם אותיות ומקום לנר .

ז'ניה-

אל תעשה לי טובות . אני את עצמי תרמתי למדע .

נפתלי-

אז הסיכום הוא כזה - מעכשיו אני לא סומך לא על התרופות לא על האוכל לא על הכלום ישן כמו פעם עם דלת נעולה .

חיימוב-

עד כדי כך

נפתלי-

ולמעלה מזאת . אני יהודי ומרגיש טוב מאוד מתי מישהו רוצה לפגוע בי . לא מרוע -זה אינטרסים . האינטרס שלו שנלך אינטרס שלנו להישאר . וזה הבן שלו אמר . מכרו לנו את הבית מתחת הרגליים והשאירו אותנו באויר . אם היתה לי תקווה לצאת מכאן עם הגברת פון וייזל לדירה בעיר ולהתחתן - זה נגמר . עוד לפני שסיפרתי לילדים שהנה אני חוזר וכבר לא היה מה לספר . אז אני נשאר כאן ולא איכפת לי להישאר אחרון . אתם יכולים ללכת אם אתם רוצים .

ז'ניה-

לאן ללכת ?

חיימוב-

הקיבוץ- את מהמייסדים של הקיבוץ לא יקבלו אותך חזרה

ז'ניה-

לא אדון חיימוב, את הכסף לשלם לבית אבות לקחתי מהקיבוץ במשיכה .

חיימוב-

מה זה במשיכה - בגניבה ?

ז'ניה-

במשיכה . לא הלכו למשטרה כי שמחו להיפטר ממני כנראה . אבל לחזור לשם אני לא יכולה . אני גם לא רוצה - מייסדים - מה שאני ייסדתי כבר מזמן לא שם .

חיימוב-

והשטיח האדומה שהתפארת כל השנים ששיימו לך מפה עד הקיבוץ ?

ז'ניה-

השטיח נקרע והאדומה דהה .

נפתלי-

ואני הייתי בטוח ש - (ריטה נכנסת. נפתלי עובר לשולחן השני) שמכולם את היחידה ששמחה להיות כאן .

ז'ניה-

מה שאני שמחה זה לא להיות שם . אין לי אוצרות בבנקים , אין לי מאהבים . אין לי אוסף בולים כמו לחיימוב.
זהו זה .

נפתלי-

מה אתך חיימוב ? אולי בכל זאת תחזור הביתה ?

חיימוב-

לא, לא .

נפתלי-

למה לא לא ?

חיימוב-

נגיד שגם אצלי הכסף מדבר .

נפתלי-

אז אולי תמכור כבר סוף סוף את הבולים המחורבנים שלך ! סליחה בעד הביטוי ותחזור כבר הביתה . מספיק –
מהתחלה לא היית צריך ללכת . איזה בן אדם קם ועוזב בית ואשה צעירה וילדים ונכדים בשביל לשחק עם כמה
חתיכות נייר מחורבנות . די עם הברוגז הזה , אדון חיימוב וסליחה שאני אומר .

חיימוב-

בבקשה אל תכעס .

ז'ניה-

נפתלי צודק , חיימוב . אתה צריך לחזור הביתה .

חיימוב-

זה אי אפשר . אני ניסיתי – זה אי אפשר בשום אופן .

ז'ניה-

למה ?

חיימוב-

היא לא רוצה אותי בחזרה .

ז'ניה-

מה זאת אומרת – זה הבית שלך . תלך ותגיד טעיתי , עזבתי , עכשיו סליחה אני חוזר . תסדרו לי מיטה , תביאו
מטפלת – זה החדר שלי .

חיימוב-

לא זה לא ככה . נפתלי , ז'ניה , גברת פון וייזל- אני לא עזבתי כי רציתי . לא היה לי פנים ממכם . אני מצטער על
השקר . אחרי הבית חולים היא פשוט לא רצתה , זה הכל . זה היא . אני מצטער .

ז'ניה-

זרקה אותך מהבית ?

נפתלי-

רגע , והילדים ?

חיימוב-

הילדים איתה . הם אמרו לה אמא מה אנחנו צריכים אותו כאן זקן , לטפל בו להחליף לו חיתולים . לסבול את הצעקות שלו .

ז'ניה-

אז אני אדבר איתה .

חיימוב-

היא תצחק ממך . אני צילצלתי לה לפני שבוע . ענה מישהו שאני לא מכיר אז סגרת .

נפתלי-

טוב . המצב ברור . הגברת פון וייזל כבר יודעת מה היא מתכוונת לעשות ?

ריטה-

עדיין לא .

נפתלי-

אהה . מר פוקסמן עוד לא החליט .

ריטה-

אני עוד לא החלטתי . ותפסיק עם זה נפתלי , להתנהג כמו ילד . ותבוא ותשב במקום שלך .

נפתלי-

טוב , את התמונה הכללית זה ממילא לא משנה . אף אחד לא הולך לא כי לא רוצים אלא כי לא יכולים . להישאר במקום ולהחזיק בשיניים עד שיבואו החלליות שלך ויקחו אותנו מכאן . (נכנס פוקסמן)

תמונה 26

פוקסמן

ערב טוב

ז'ניה-

או , קוקוריקו – המאהב קם לחיים.

חיימוב-

שלום מר פוקסמן , ברוך הבא , אני רואה שהתאוששת לגמרי . תפוס לך מקום .
ריטה יושבת לבד לשולחן ומנקרת בצלחת . פוקסמן מגיע עם המגש ומתישב . ריטה נדהמת קמה ללכת .

שועלי-

בבקשה לא . אל תלכי בבקשה . תקשיבי קודם מה יש לי להגיד . בבקשה (לוקח את המגש ממנה ומניח על השולחן . היא מתישבת) אני רוצה להסביר . לא תרצי תוכלי לקום וללכת . (מביט בה ארוכות) ריטה ... ריטה שניידר ...

ריטה-

מה אתה רוצה ?

פוקסמן –

זה כמו בחלום . אני פקחתי עיניים והייתי בטוח שאני שוב חולם עליך .

ריטה-

תראה מר פוקסמן-

פוקסמן-

לא, אל תגידי את זה בבקשה. תני לי עוד רגע. אני חשבתי על זה הרבה – זה מעשה פלאים זה לא קורה הרבה בחיים לקבל צ'אנס נוסף. היא סיפרה לי הבחורה על מה שעשית בשבילי. חמישים שנה הייתי מת בגללך ועכשיו החזרת אותי לחיים. כאילו לא עבדתי לא ילדים לא בית לא כל מה שעשיתי כאילו נעלם הכל וחזרתי לגיל עשרים. מה זה? סיפור אגדה? אני בסרט וזה ההפי אנד? את ריטה שניידר העיניים האלה שלך הגוף שלך –איפה היית כל השנים האלה?

ריטה-

מה אתה רוצה?

פוקסמן –

אני נרגש מדי, תסלחי לי. כמו שתי אניות שתעו בסערה והיגיעו במקרה לאותו נמל. כל הדרך הזאת שעשינו כל אחד לחוד ובסוף להגיע ביחד. מה זה- לא נס? לא מישהו מלמעלה כיוון את הכל.

ריטה-

מה אתה רוצה ממני אני שואלת.

פוקסמן –

רק לחבק אותך פעם אחת. זה הכל. לנשום את הריח הטוב של העור שלך. אני אוהב אותך ותמיד אהבתי.

ריטה-

מאוחר מדי. (היא קמה ללכת. פוקסמן קם אחריה.) תראה מר פוקסמן, שועלי - איך שלא קוראים לך. אני לפני הרבה שנים אהבתי גבר. הגבר הראשון שלי. והוא אהב אותי אבל זרק אותי והתחתן עם אחרת. והרבה אהבו אותי מאז ולכולם נתתי את מה שהיה שלך וויתרת. אני ערירית, פוקסמן, ואין לי ילדים כי כשהייתי צעירה מישהו שיכנע אותי שאני מטורפת, לא נורמאלית, ואסור להתחתן איתי כי הילדים יצאו כמוני ועד שהבנתי שההורים שלך היו בורגנים קטנים ומסריחים מנתניה כבר היה מאוחר ולא יכולתי ללדת. פוקסמן - אתה אוהב אותי! איזה יופי. אתה רואה את האיש הזה שיושב שם – נפתלי קוראים לו והוא החבר שלי והוא לא הבין למה אני מתעסקת איתך ונעלב מזה נורא ונהיה ברוגז ורוצה לבטל את החתונה שלנו ואפילו להתאבד הוא ניסה – אבל לך אני אומרת לא טיפלתי בך כדי לחזור אליך. טיפלתי בך כדי שתתעורר ותיזכר ותתאהב מחדש ושתגיד את המילים שאמרת עכשיו - ואז אפשר יהיה לזרוק אותך לכל - פוקסמן במפתיע מחבק פתאום את ריטה ונושק לה. היא מופתעת, סוטרת לו ופונה לצאת. פוקסמן אוחז בידה ואומר –

פוקסמן –

ריטה שניידר – מעולם לא היכרתי אשה כמוך

ואז מחבק אותה חיבוק עז ומניח יד על מותניה כבריבוד ונוטל את ידה בידו השניה. ונפתלי שעקב אחרי המתרחש קם ואחריו חיימוב וז'ניה הם כולם עדים לאש שנדלקת פתאום בריטה הנסחפת אחרי פוקסמן בצעדי מחול לצלילי מוזיקה שנשמעת פתאום מהאקורדיון של חיימוב. הם רוקדים איזה זמן בתיאום מושלם ואז יוצאים מרחפים מהחדר כשריטה משליכה את הצעיף אל נפתלי ההמום.

תמונה 27

קולו של מחמוד ברמקול-

כל דיירי מעון הורים "מנוחה ושלו" מוזמנים לרדת ללובי לבחור תלבושות לנשף. בואו לבחור תלבושות ואל תעשו בושות. הקשיבו הקשיבו כל הקודם זוכה כל הקודם זוכה

מחמוד ומ"מ דוחפים פנימה את המתלים הניידים שעליהם עשרות תלבושות ומציבים אותם במרכז חדר האוכל.

מ"מ-

זהו. אני אכניס את הארגז. (יוצא, נכנסים ז'ניה חיימוב ושועלי)

ז'ניה-

מה השיגעון הזה – אני אף פעם לא התחפשתי ואני לא אתחפש. טוב לי ככה.

חיימוב-

לא צריך. תסתכלו מה יש כאן. איזו חגיגה, הנה זה ממש... צ'מדאן.

מחמוד-

גם זה צ'מדאן.

שועלי-

מה זה צ'מדאן?

ז'ניה-

אל תקפוץ שועלי, הזמן שלך עוד יגיע. צ'מדאן... כמה, בקושי חודש אתה כאן?

חיימוב-

איך זה?

מחמוד-

בבקשה לבחור ולא לעשות בלגאן ומה שלוקחים להחזיר.

חיימוב-

זה הרי נהדר תראו מה יש כאן –

שועלי-

מאיפה הבאתם את זה.

מחמוד-

הפתעה מאדון בוארון. לכבוד הנשף.

ז'ניה-

ימות המשיח – לקבל מאדון בוארון משהו שלא מופיע בחוזה

מ"מ-

(מכניס ארגז תלבושות) גברת ז'ניה את תהיי מלכת הערב. מלכת הלילה.

ז'ניה-

אני אף פעם לא לבשתי דברים כאלה .

חיימוב-

אז הגיע הזמן . מה את אומרת על הפאה הזאת .

ז'ניה-

יוצא מן הכלל . מזכיר לי את שרול הזקן .

חיימוב-

עורב . את עורב שחור . תראי איזה יופי .

שועלי-

מה תגידו על זה ? כמו משה דיין .

מ"מ-

מר שועלי , תהיה רב חובל .

ז'ניה-

שודד ים .

חיימוב-

אדמירל נלסון .

מ"מ-

(שם כובע שרד על ראשה של ז'ניה) את חייבת זה כל כך מתאים לך . גנראל ז'ניה .

ז'ניה-

אין מראה ?

מחמוד-

ושפם תוסיפי . (למ"מ) קח , תהיה חייזר .

תמונה 28

שולמית-

(פורצת פנימה) מה זה מאיפה זה היגיע הנה . מי הביא את זה .

חיימוב-

מחמוד . לכבוד הנשף .

שולמית-

מה זה צריך להיות .

מחמוד-

שיתלבשו , מה יש ?

מ"מ-

אבא שלי אמר לו .

שולמית-

בוארון ?

מחמוד-

מר בוארון .

שולמית-

שימו את הכל חזרה , תוריד את הפאה , (אוספת מהם את הפריטים) אני לא רוצה שתגעו בזה .אתה - אני שואלת אותך מאיפה זה .

מחמוד-

זה...הבאנו

שולמית-

מאיפה הבאנו

מחמוד-

מ..- מר בוארון אמר ללכת לשם ולבקש

שולמית-

אתה מעצבן אותי – ללכת לאן לבקש ?

מחמוד-

מהתיאטרון . אל תכעסי , שולמית .

שולמית-

איזה תיאטרון ?

מחמוד-

התיאטרון ש..-

מ"מ-

שהיית . איפה שהיית . היו מאוד נחמדים אלינו . שאלו עליך .

מחמוד-

בא מנהל התיאטרון שאל עליך . דרישת שלום , מתגעגע . שאל איפה נעלמת להם .

מ"מ-

מתגעגעים אליך . המלבישות , המאפרות . לא מבינים איפה נעלמת .

מ"מ-

קחי , זה בשבילך . ביקשו למסור לך –

שולמית-

מה זה ? מה יש בפנים .

מ"מ-

זה הבגד , השמלה שלך מההצגה האחרונה שנעלמת להם .

מחמוד-

הצגה חגיגית אמרו , אלף איש עם ראש העיר מחכים באולם ואת לא באת . המטומטם הזה התחיל לצחוק שם , היה לא נעים .

שולמית-

הלכתם וסיפרתם שאני עובדת בבית אבות .

ז'ניה-

זה נכון , באמצע הלילה באת . פתאום . עם מזוודה אחת . עם בוארון באת . (ריטה נכנסת)

ריטה-

איזה בגדים נהדרים .

שולמית-

חכו רגע . אני רוצה להגיד לכם משהו . לא לגעת . אני עובדת כאן אז אני לא יכולה להגיד מה שיש לי על הלב אבל אני מבקשת אל תלכו לנשף הזה . ריטה , אתם לא בני עשרים . אתם אנשים מבוגרים . זו מסיבת ריקודים , זה מוזיקה , זאת לא בריא לכם .

ריטה-

מה את מקשקשת ?

שולמית-

אתם לא מבינים שמנסים לפגוע בכם ?

חיימוב-

הלואי שכל החיים היו פוגעים בי ככה עם מוזיקה וריקודים ושתייה חריפה חינם .

שועלי-

אסור לי חריף .

ז'ניה-

אז אתה אל תשתה .

ריטה-

אין דבר , פעם ביובל מותר לעשות שטויות.

שולמית-

ריטה, הנשף הזה הוא מלכודת – אתם לא מבינים את כל העסק ? (נפתלי נכנס מלא מרץ . האחרים מריעים לו)
נפתלי !

נפתלי-

אני רוצה חרב גדולה . מאוד גדולה .

שולמית

לפחות אתה אל תתן יד לדבר הזה .(נפתלי מסתער בחרבו על שועלי)

ז'ניה-

את בחורה נחמדה, מיידעלע אבל מה את יודעת על החיים זה שאלה גדולה- שני תיישים יש כאן נלחמים על נקבה . והכל ברור . רק תני להם ההזדמנות להילחם .

שולמית-

מה זה אומר ?

שועלי-

זה אומר דבר אחד . שעדיף למות כמו אריה מאשר לחיות כמו כלב ולך אין מה להתערב . אם צריך בדרך הזאת- זה מה שיהיה .

חיימוב-

צ'מדאן .

שועלי-

נכון מאוד- צ'מדאן .

שולמית –

אתם הולכים בעיניים פקוחות לתוך האש ולא איכפת לכם . אני לא מוכנה להיות אחראית לזה - אני הולכת מכאן (שולמית יוצאת. שתיקה ולאחריה -)

ז'ניה

אני כבר החלטתי – לשוטר

ריטה

ומה אני אעשה לי צמות שחורות כמו לרובינא (יוצאים)

מ"מ

אולי לא היינו צריכים להביא לה את השמלה ...

מחמוד-

אני דווקא ראיתי את שולמית שחקנית על הבמה , כשהייתי באוניברסיטה .

מ"מ-

ואיך ?

מחמוד-

כואב הלב . אפילו שפה צריך אותה יותר .

מ"מ-

החלטת למה תתחפש ?

מחמוד-

כן . לערבי .

תמונה 29

הנשף

בוארון – לבוש בפראק חגיגי , ידיו בכפפות המסתירות את האצבע החסרה . מרכיב משקפי שמש

ערב טוב וברוכים הבאים למסיבת הריקודים של בית האבות "מנוחה ושלום"

נקבל בברכה את האורחים דיירי בית האבות "חיים בכבוד" , גם הם מנתניה – ובנוסף להם ישר מחדרה , בית חולים גריאטרי על כל דייריו- קמו מהמיטות , ניתקו אינפוזיות ובאו לחגיגת נעורים של פעם ביובל , קבלו את נציגי "אורך ימים" חדרה .

ועכשיו , גבירותיי ורבותי , קהל נכבד אנחנו עוברים אל הקבוצה הביתית , דיירי "מנוחה ושלום" . אני אוהב אותם והם אוהבים את החיים. בלי גלולות בלי ויטמינים ובלו טיפול רפואי- הם חיים ! נזמין אותם לבמה- ראשונה - היא הייתה בפלמ"ח , היא הקימה קיבוץ , היא בנתה , היא ייסדה , לחמה , נרתמה , ואת כל המדינה היא עמסה על שיכמה – אבל רק אצלנו זכתה למנוחה ונחמה . החברה ז'ניה ברעם . (ז'ניה נכנסת לבושה

כז'אנדרם –מדי משטרה , כובע ושפם)

ועכשיו- מוסיקאי מחונן , אספן ובולאי , סוחר וקמעונאי , מושיקו , בוא אלי , האיש שבמשך עשרות שנים דאג לנו לפיצוחים טריים וטעימים – קבלו את מושיקו חיימוב !

(חיימוב נכנס לבוש כאציל מהרוקוקו)

אחריו- הבלם האגדי של קבוצת מכבי נתניה, אומן הרהיטים והמזרונים, סגן ראש עיריית נתניה לשעבר – גדעון שועלי פוקסמן. (שועלי מחופש לאדמירל שתום עין)

ומולו - מותיקי נתניה, מבוני העיר מהנדס ואדריכל שהפך את נתניה לפנינת הריביירה, רקדן מצוין, נשמה טובה, אוהב ונאהב - אינג'ינר נפתלי לב זהב! (נפתלי מחופש לזורו – אציל ספרדי חגור חרב)

ריטה-

נפתלי, אל תיכנס. נפתלי, בוא נפסיק את זה עכשיו

נפתלי-

מאוחר מדי.

בוארון

נפתלי לב זהב! (נכנס) ועכשיו, אנחנו עומדים להזמין את היהלום שבכתר, מלכת המסיבה, אשת העולם שראתה הכל, ולנגד עינינו תצא במחול במי היא תבחר לבן זוגה, מי יזכה בידה ובליבה - הנסיכה היפהפייה הפרימה באלרינה הגברת ריטה פון וייזל!

(שיער כחלחל, פני חרסינה, צוארון גבוה – בארונית ערפדית בשמלת קטיפה כחולה כהה)

ואלה כללי התחרות – רוקדים ורוקדים ורוקדים, בלי להפסיק. אסור לרקוד לבד, אסור לעצור לרגע ואם למישהו קשה – הוא יתגבר. הזוג שיחזיק מעמד עד הרגע האחרון יקבל ממני אישית חופשה במעיינות המרפא של ים המוות "ים המוות הכחול בלאט ינוע"

(לשולמית שנכנסת עכשיו לבושה בשמלה אדומה יפהפיה השמלה שנשלחה אליה מהתיאטרון)

תמונה 30

בוארון –

מה את עושה כאן? למה חזרת?

שולמית-

באתי לשמור עליהם מפניך

בוארון

התפקיד שלך נגמר שולמית את הולכת מכאן

שולמית

לא בוארון, אני מפסיקה את התחרות הזאת

בוארון

אין כוח בעולם שיפסיק את התחרות הזאת. תסתכלי עליהם רוקדים כמו מטורפים לא זוכרים שאת קיימת. הסיפור גמור - עוד לא הבנת את זה? – הכסף אצלי ועד הבוקר יעלו טרקטורים על הבנין. (מחמוד מופיע בחלון. הם נבהלים ומרימים ידים. גם מחמוד) מחמוד?

מחמוד

מחמוד מחמוד. איפה מנחם? ראיתם אותו? לא היגיע הנה?

בוארון

מנחם מחכה בבית, אצל אמא שלו. עוד הלילה הוא חוזר לישיבה, הדודים שלו באים לקחת אותו. טוב, אני הולך מכאן, פעם אחרונה את באה איתי?

שולמית –

לך לעזאזל (יוצא)

תמונה 31

מחמוד

מה זה הולך מכאן ? מה עם המשכורת שלי ? שולמית . יא אללה , שולמית . העולם התהפך . הפך את העולם הילד המשוגע הזה . הוא לא בבית ולא אצל אמא שלו – הוא על החוף שולמית

מה ?

מחמוד

כל העב"מים , החלליות , כל האורות בשמים , כל הבלגאן על החוף – זה הוא עשה עם הטיארה שלו והפנסים שלו .

שולמית-

אתה נורמאלי ? אבל הוא מאמין בזה -

מחמוד-

לא מאמין בכלום . עבד על כולם . עבד גם עלי .

שולמית-

איפה הוא עכשיו ?

מחמוד-

לא יודע , נעלם לי . כל נתניה רודפים אחריו "תעצור - אומרים לו - תעצור !! " עשה צחוק מכל נתניה ומכל ה-C.N.N . (חיימוב יוצא פתאום מהמסיבה)

חיימוב-

איפה מר בוארון ?

שולמית

מה קרה אדון חיימוב ?

חיימוב

תראו עם מי היא רוקדת הקרפדה הזאת , אחרי חמש שנים שאנחנו זוג קבוע !

שולמית

אז תפסיק לרקוד

חיימוב

בחיים לא (רוקד פנימה)

שולמית-

איפה מ"מ עכשיו אני שואלת אותך

מחמוד-

לא יודע אנשים באו לא רציתי להישאר שם . ירדתי בלי תעודת זהות . סליחה , שולמית , גם אני הולך מכאן . לא רוצה בלגאן .

תמונה 32

שולמית-

(יוצאת) כבו את המוסיקה, כבו את המוסיקה אמרתי, כבו את האורות האלה. המסיבה נגמרה, קדימה, כולם הביתה תודה לכולם. (וחוזרת עם העגלה שעליה הפטפון. שקט לרגע. נשמע קול האקורדיון של חיימוב בטאנגו) מושיקו, מה אתה עושים? (חיימוב יוצא אליה עם האקורדיון, מנגן)

חיימוב

ממשיכים לרקוד, גברת שולמית, ממשיכים לרקוד עד הסוף...

וחיימוב חוזר אל מנגינת הטאנגו הסוער ושולמית צופה חסרת אונים בשני זוגות הזקנים הנכנסים בעקבותיו במחול בלתי פוסק - ז'ניה עם שועלי, נפתלי עם ריטה והם מסתחררים לצלילי האקורדיון כשברקע זוהרים אורות על הים והחמישה רוקדים עד שתנועתם קופאת.

סוף

תמונות שנשמטו

במהלך החזרות על ההצגה "נתניה" חלו שינויים לא מעטים במבנה המחזה . לתועלת הקוראים
אנו מוסיפים את התמונות שקוצצו .

המחבר

תמונה בין תמונה 11 לתמונה 12 .

אורח לא קרוא

שולמית נכנסת לחדרה אחרי מקלחת . מוצאת פרח אדום על מיטתה . לוקחת אותו תמהה . מ"מ מזדקף לפתע במיטתה , מחייך .

שולמית-

תקום תתלבש ותעוף מכאן .

מ"מ-

אני לא אעשה לך כלום אני נשבע . רק לשכב לידך , שולה .

שולמית-

אתה כבר לא ילד מ"מ ואני לא אמא שלך כמה פעמים אני צריכה להסביר את זה .

מ"מ-

אני כאן לא בתור ילד . תני קצת חום - מה אני מבקש . חמימות אנושית

שולמית-

עוף . אני עייפה .מ"מ , אתה ילד דתי קצת לא נורמאלי שברח משיבה ומפחד להתגייס .אין לי מה לעשות איתך במיטה .

מ"מ-

ועם אבא שלי ?

שולמית-

אתה רוצה סטירה לפני שאתה הולך ? תן לי לישון . יש לי עבודה מחר . צא החוצה . אוי, אני צריכה לגשת לשועלי .

מ"מ-

(שר) "הכניסיני תחת כנפך והיי לי אם ואחות ויהי חיקך משכן ראשי" –אני רוצה שיכון בחיקך .

שולמית-

לך לעזאזל, חוצפן קטן .

מ"מ-

רק אני אוהב אותך . את עוד תביני את זה . תוך שנה שנתיים אני אהיה גבר שתסובבי אחריו את הראש ברחוב - לא כדאי לך להשקיע בי ,ללמד אותי מה שצריך ? את הרי שחקנית , היית בבוהמה למה את שמרנית כזאת -

שולמית-

(מתיישבת, מורידה את הראש ואז היא מתעשתת)תיכנס הנה עוד פעם אחת ואני מביאה הנה משטרה צבאית. לוכדי עריקים . טלפון אחד ואתה בגולני . תזכור מה שאמרתי .

קולה של ז'ניה מבחוץ –

חלליות ! חלליות , קחו אותי מכאן , חלליות בבקשה קחו אותי מכאן עוד הלילה , אני רוצה לבוא אתכם להיות אתכם .

שולמית-

אלוהים ישמור , איזה אומללה . הבדידות משגעת אותה .

מ"מ-

נו זה מה שאני אומר לך כל הזמן – תשקיעי בי. בחיים לא תשארי לבד.

שולמית מביטה בו ארוכות

מ"מ-

כן, לרגע קסום אחד הוא הצליח לעורר בה ספק, גרם לה לראות את העתיד קצת שונה ממה שהתרגלה והנה היא יד ביד עם עלם חן שובה לב כוכב אמיתי ולא עם האיש המסורבל הממרר את חייה בהבטחות שוא.

שולמית-

האיש המסורבל הזה היה אתי ברגעים הכי קשים שלי כשאפילו החתול שלי נטש אותי. לאיש המסורבל הזה יש לב ואהבה ומסירות לאנשים שאתה לא יכול לדמיין ובקומבינות הארורות שלו הוא החזיק על הרגליים כל מי שאיבד תקווה במקצוע המקולל שהיה לי ואת האיש הזה אני אוהבת מאוד למרות שלעולם לא אתן לו לגעת בי באצבע. אז שלא תפתח פה על האיש המסורבל הזה שהוא גם אבא שלך במקרה.

מ"מ-

ובכל זאת אין ספק שמשוהו נסדק פה לרגע. ואולי בכל זאת יש אלוהים. מי יודע.

ז'ניה-

חלליות! למה אתם לא באים? כמה זמן... כמה זמן...

מ"מ-

איזה משוגעת, אלוהים איזה משוגעת, היא מפחידה אותם הם לא יבואו ככה -

שולמית-

לא לחלליות היא קוראת.

מ"מ-

מה?

שולמית-

אתה רוצה לסדוק אותי? בוא אני אספר לך – סיפור ערש על האישה שעומדת עכשיו וצועקת על הגג - ז'ניה היתה נשואה פעם, בקיבוץ, לפליט שבא עם הבת הקטנה שלו אחרי השואה מפולניה. ויום אחד הילדה הייתה מאד חולה והייתה צריכה טיפול שעלה הרבה כסף אבל החביירים בקיבוץ אמרו מה זה הפינוק הזה – כל אחד כאן יתפנק עם רופאים פרטיים על כל בעיה קטנה - זה נגד העקרונות. והייתה הצבעה באסיפת הקיבוץ והוחלט ברוב של קול אחד לא לאשר את הטיפול. הקול של מי? - של החברה ז'ניה בעצמה שהצביעה נגד הבת שלה ובעד העקרונות שלה. ולמחרת בעלה, לקח את הילדה ובאמצע מלחמת השחרור נעלם מהארץ ועד היום היא לא ראתה אותם ולא יודעת איפה הם. אז אל תחמיא לעצמך, ממצ'ק, סיפורים יותר גדולים מהקשקוש שלך צריך כדי לסדוק אותי. ועדיין אתה לא יודע כלום לא על נפתלי ולא על ריטה ולא עלי ולא על אבא שלך. אתה ילד חמוד מ"מ אבל לכל אחד כאן יש יותר עומק ועניין בקצה הריסים שלו מאשר לך בכל הגוף. אני הולכת לשועלי וכשאני חוזרת אני לא רוצה לראות כאן זכר ממך.

(יוצאת)

מ"מ-

על הזין שלי שועלי ונפתלי וז'ניה והקיבוץ של ז'ניה.

תמונה בין תמונה 26 לתמונה 27

אצבע אלוהים

שאגה איומה נשמעת מבחוץ ולאחריה שקט ואז פורץ בוארון פנימה בעיניים קרועות לרוחה ופיו זועק זעקה גדולה ומרה בלי קול וידו השמאלית עטופה במטפחת מוכתמת בדם אחוזה בידו הימנית והוא לואט בחוסר קול את שמה של שולמית והזקנים אובדי עיצות קוראים לה ולמחמוד ולמ"מ וכולם נחפזים אל חדר האוכל שם בוארון עומד ויושב ושוב עומד רוקע ברגליו ומתחנן אל עצמו לא לבכות מניד ראשו מצד לצד כממאן להאמין שאכן קרה לו מה שקרה ואז הוא לא יכול יותר ושואג-

בוארון-

שו-ל-מית !!!!

ושולמית טסה פנימה .

שולמית-

מה קרה ! מה קרה ? מה זה ? מה קרה ?

בוארון-

הרגו אותי שולמית הרגו אותי!!!! (גוחן קדימה ומגונן על ידו השמאלית)

שולמית-

(למ"מ) תביא לי מים , תביא לי מי קרח .

מחמוד-

זה האצבע –

שולמית-

מה ?

מחמוד-

האצבע , נחתכה לו האצבע , צריך לעצור את הדם –

ז'ניה-

נחתכה האצבע ? על זה כל הרעש ?

שולמית-

תן לי לראות . מה זה , איך זה קרה ? בוארון , תענה לי – איך נפצעת (מ"מ חוזר עם מים ומטלית לבנה . בוארון מזדקף פתאום ופניו כפני מת)

בוארון-

שולמית , הם חתכו לי את האצבע

שולמית-

אז תן לי כבר לראות אותה !

בוארון-

(פורץ פתאום בצחוק) לראות אותה ? איך לראות אותה ? (בוכה) הם כרתו לי אותה . שולמית , אין לי אצבע -

אני כל הדרך לא פתחתי את הפה נשכתי בשפתיים ככה ככה – אהההההה כרתו לי את האצבע . (מבחין בזקנים)

מה ? מה ? מה אתם מסתכלים ? לכו מפה ! צאו מפה ! תסתלקו לי מהעיניים כוס אמאק תסתלקו לי מהעיניים .
(קם ומיד יושב) אההההה – זה שורף זה עובר לי במוח ... סכינים

שולמית-

תזמין אמבולנס !

מחמוד-

זה יקח שעה

שולמית-

תזמין אני אומרת לך !

מחמוד-

בסדר (הולך לאט)

שולמית-

בוא הנה (מורידה את השעון מידה) קח, עד המשכורת - רק תזוז כבר , זה מזהב . לך . (מחמוד מושך בכתפיו ויוצא בלי לקחת) שים את היד במי קרח .

בוארון-

לא רוצה .

מ"מ-

אבא

שולמית-

זה יעצור את הדם . שים . (מניד בראשו) למה ?

בוארון-

בגלל ה – בגלל ה- אמרתי לך ... אמרתי לך שהם לא משחקים .

שולמית-

אבל זה הגיסים שלך ?

בוארון-

האנשים של בינו . נתנו לי שבוע . בפעם הבאה הם אמרו – (מצביע על מ"מ) אההההה

מ"מ-

(מלטף לאביו את הראש) אל תדאג אבא , הם לא ימצאו אותי .

בוארון-

מנחם ... זה האצבע של ההנחת תפילין , מה אני אעשה עכשיו ? איך אני ... מה אני אעשה ...

שולמית-

די ! הבנתי . אני מצטערת תעשה מה שאתה רוצה איזה מסיבה שאתה רוצה איזה תחרות מטומטמת שאתה

רוצה אבל תגיד להם שיהיה בסדר . תגיד להם שיהיה בסדר !!!

בוארון- מביט בה . סירנת האמבולנס .

תמונות הסיום

תמונות הסיום של הגירסה הסופית שונות בתכלית מתמונות הסיום המקורי . להלן הגירסה המוקדמת .

מיקומה – לפני תמונה 30 .

בוארון

דיירים מכובדים רקדנים נהדרים אני רוצה להכריז עכשיו , שבאופן מיוחד בשיתוף עם משרד נסיעות גדול בנתניה שמשותף אתנו בנשף המיוחד - המנצח יזכה בחופשת סוף שבוע זוגית נהדרת במעיינות המרפא של ים המלח , עם בת זוג לפי רצונו ורצונה כמובן , יצאו מפה באמבולנס שלנו , רק הוא והיא יחד בחדר בית מלון ואמבטיית משותפת . "ים המוות הכחול בלאט ינוע " אז מי נשבר פה מי פורש לפני הזמן מי מסכים לוותר? ואלה כללי התחרות – רוקדים ורוקדים וגם כשרוצים לשתות- שותים ורוקדים בלי להפסיק . אסור להחליף בני זוג , אסור לרקוד לבד , אסור לעצור לרגע אסור להפסיק לחייך ואם למישהו קשה – הוא יתגבר . שלושה מתחרים נרשמו לתחרות ואלו הם – הדוקטור נפתלי לב זהב . מר חיים חיימוב , ומר גדעון שועלי פוקסמן . שלושת המוסקטרים , שלושת הקאוואלירים , שלושה בסירה אחת- נא לבחור לכם בנות זוג כי מיד מתחילים . (לשולמית שנכנסת עכשיו לבושה בשמלה אדומה יפהפיה השמלה שנשלחה אליה מהתיאטרון) ומחיאות כפיים לשולמית שלנו היפהפיה כוכבת הקולנוע והבמה – האם תואילי לרקוד עם המנחה , גברת שולמית ?

תמונה 32

בוארון –

(נוטש את המיקרופון וניגש אליה) תראי איזה יופי תראי איזה גראנד פינאלה , איזה סיום נהדר אירגנתי לנו – אופרה ! אז החלטת כן לבוא . אני מאוד שמח .

שולמית-

שתישרף

בוארון-

בסדר . איפה מנחם שאני לא רואה אותו .

שולמית-

עזוב אותי . ממתי איכפת לך איפה הוא , מה הוא עושה ?

בוארון-

די , שולמית, אני אוהב אותך , הכל בשבילך תאמיני לי . עוד הלילה אנחנו לא פה . עוד הלילה יתחילו חיים חדשים . טוב שאת לבושה ככה, השמלה הזאת . נשף עד סוף החיים .

שולמית-

זה אנשים מבוגרים אתה תזיק להם . אני מפסיקה את הדבר הזה .

בוארון-

חכי רגע . תסתכלי עליהם . שום דבר לא יכול עליהם תסתכלי את ההוא איזה נמר . תפסיקי להתרגש . רוקדים , שמחים , קמים בבוקר – עולם חדש . רק בלי שולמית ובלי בוארון . יהיה בסדר אני נשבע לך . (תופס המיקרופון) יוצא מן הכלל , יפה מאוד , מיד יוגש כיבוד קל ומשקה ראשון כמו שנהוג והכל על חשבון הבית . לשמוח לשמוח – חגיגה היום . מי לא רוקד מי לא מזיז את עצמו מי לא בתחרות ילך הצידה . (למחמוד שבדיוק נכנס נסער) מחמוד בוא הנה אתה תמלא כוסיות תעבור בין האנשים שישתו , בעל הבית השתגע . חת- שתיים שלוש חת שתיים שלוש . יהיה בסדר , שולה

שולמית-

ומנחם מה יהיה איתו – חשבת על זה ?

בוארון-

סגור . מנחם חוזר לישיבה . עוד הלילה הדודים שלו באים לקחת אותו , שיארוז . חאלס עם המשחקים.

שולמית-

הוא לא ילך .

בוארון-

הוא ילך . נסתדר חודש חודשיים נביא אותו אלינו – כמה שאת אוהבת אותו אני אוהב אותו כמו אבא . נחייה נקרע את העולם . יהיה בסדר . טוב , אני קופץ רגע להשתין , תשימו עין על המוזיקה . (יוצא)

תמונה 33

מחמוד-

שולמית

שולמית-

מה ?

מחמוד-

איפה מנחם , ראית אותו ?

שולמית-

לא על הגג?

מחמוד-

לא ראית אותו ? לא היגיע הנה ?

שולמית-

הגיע מאיפה ? תדבר כבר מחמוד או שאני מפרקת אותך לחתיכות עזוב את הכוסות שלא תעיז לתת להם לשתות ,

מחמוד-

שולמית . יא אלה , שולמית . העולם התהפך . הפך את העולם הילד המשוגע הזה

שולמית-

מה כבר עשית מחמוד ?

מחמוד-

אני ? כל הפנסים שלו על הגג והצעצועים ביקש ממני היום להדליק לו פעם בזה פעם בזה בשביל המשחקים שלו ירד לחוף היה אומר לי בווקי טוקי "תדליק , תכבה" - לא יותר מזה . פתאום אני שומע במכשיר קשר אנשים צועקים – "הנה הוא הנה הוא תתפסו אותו" . ובלאגן וצעקות ואני כמו מטומטם מדליק ומכבה ואז הוא צועק לי "הצילו , מחמוד , הורגים אותי" איך שאני עם התחפושת של הערבי אני רץ לשם על שפת הים , אנשים משתוללים "עב"מים , עב"מים " צורחים האורות זזים להם מעל הראש עושים קולות . היסטריה , אישה אחת תופסת אותי צועקת לי באוזן "יש אלוהים , תראה , תסתכל למעלה , תסתכל למעלה !" - אני מסתכל למעלה – אני אומר מה זה מוכר לי מה שעף שם . התחילו האנשים לסלק אותי משם בגלל הכאפיה והשפם ולקרוא לשוטרים . ברחתי .

על יד הטיילת אולי שני רחובות - מנחם עם שלט ביד של טיסנים עושה תנועות ימינה ושמאלה למעלה למטה .
 מקלל " יאללה מטומטמים , ימינה ושמאלה . נעצור . הנה אלוהים עצר . עכשיו כולם לצרוח " - ובאמת צרחה
 ענקית באה מחוף הים "אמא ל'ה , אלוהים " והאור יורד לאנשים מעל הראש נעצר וממריא עוד פעם לשמיים .
 אני אומר לו "מנחם מה עשית ? " אומר לי – "עכשיו סתכל " - מתחיל לברוח על האופניים העב"מ שלו עושה
 שמניות יורד לאנשים על הראש אנשים בורחים קופצים לכביש כמו לא נורמאליס מכוניות עוצרות בחריקות
 ,מתנגשות - בלאגן אלוהים ישמור .

שולמית-

מה זאת אומרת ? כל העב"מים כל החודש הזה – הוא עשה ? כל ההיסטריה על החוף ?
 אבל הוא מאמין בזה -

מחמוד-

לא מאמין בכלום . עבד על כולם . עבד גם עלי .

שולמית-

איפה הוא עכשיו ?

מחמוד-

לא יודע , נעלם לי . האנשים רודפים אחריו והוא על האופנים נוסע קצת עוצר והם רצים מתקרבים אליו ועוד
 פעם נוסע קצת . ושידעו איפה הוא - מצלצל להם בפעמון של האופניים . ומרחוק אני רואה מוציאים עליו
 אקדחים . "תעצור - אומרים לו - תעצור !! " ככה עשה צחוק מכל נתניה ומכל העיתונים . עד שנעלם

שולמית-

מה זה נעלם – מה רצית אדון חיימוב ?

חיימוב-

איפה מר בוארון ?

שולמית-

משתין בקיר

חיימוב-

טוב. אני פורש מהנשף הזה במחאה גדולה- חיימוב עשה את שלו חיימוב יכול ללכת . תראי עם מי היא רוקדת .
 אחרי חמש שנים שאנחנו זוג קבוע . (יוצא)

שולמית-

איפה מ"מ עכשיו אני שואלת אותך

מחמוד-

לא יודע אנשים באו לא רציתי להישאר שם . ירדתי בלי תעודת זהות . והוא מביא אותם לכאן אלוהים יודע למה
 .אני הולך להתחבא לא רוצה בלגאן . שיבוא לי בוארון .

שולמית-

תחפש אותו .

מחמוד-

שאבא שלו יחפש אותו . אני לא מעניין אותי . הם עוד רוקדים ?

שולמית-

יופי, השוטרים הגיעו . תעלה תחפש לי את בוארון ותישאר שם

תמונה 34

מ"מ מופיע בפתח וגבר משופם במכנסיים קצרים וגופיה צמוד אליו מאחוריו כופה עליו ללכת קדימה

מ"מ-

בסדר הגענו, תוריד את הידיים ממני

גבר-

אל תדבר! אל תוציא מילה! אל תדבר או שאני גומר אותך!!

שולמית-

מה קרה? מה זה – תעיף את הידיים שלך ממנו

גבר-

בוא הנה, עמוד פה. גברת, הבן שלך נתפס בעת הפרת הסדר הציבורי -

ממ-

היא לא אמא שלי, אידיוט (חוטף מכה בעורף)

גבר-

דבר יפה!

שולמית-

תוריד את הידיים ממנו!

גבר-

גברת, האנשים פה בחוץ בעצבים גדולים מאוד על הבן שלך. לא עושים דבר כזה! אם לא אני היו מפרקים לו הצורה – אז את עוד צועקת עלי? לא מתנהגים ככה.

שולמית-

מי אתה? אתה שוטר? מה אתה מתנהג פה כאילו - מה הוא עשה לך? מה עשית לו מ"מ?

גבר-

מה זה הבית משוגעים הזה? אתם לא גרים בבית? הילד גדל בבית אבות? איזה מין חינוך זה? ואת נותנת לילד לגדול עם זקנים מטורללים. כל הכבוד. אותך צריך לעצור, גברת, הוא לא אשם. וחוץ מזה כן – אני אזרח עובד צה"ל.

מ"מ-

אז תקשיב - הבאתי אותך לכאן בגלל מזימה לחטוף אותי הלילה. אני מבקש שאתה והאנשים בחוץ תמתינו עד לביצוע הפשע ותמנעו אותו, ואם אתם יכולים להזעיק את זרועות הבטחון – אני אודה לכם. אתה נראה לי בן אדם טוב.

גבר –

מה זה – "אתה הבאת אותי לכאן?"

שולמית-

מה אתה עושה מ"מ –

מ"מ-

חיובי. אני כיונתי אתכם לכאן אני משכתי אתכם לכאן ואני הבאתי אתכם לכאן. אנשים עם עבר פלילי רוצים לכפות עלי מעבר למוסד חינוכי שאינני רוצה בו, לחטוף אותי.

גבר –

(מושך בכתפיו) גברת... תהיו בריאים. אתה בכלל הנאשם אבל לדבר מדבר כמו עורך דין. על מה שעשית – אני לא יודע אם תוכל לבקש סליחה פעם. אתה צוחק אבל זה לא צחוק – זה האמונה של האנשים של עמישראל. ואתה עשית צחוק על אמונה. גברת - אני רואה אותכם- אתם לא יודעים איפה אתם, רוקדים נהנים - העולם נגמר את קולטת את זה? אנשים אין להם אוכל, אנשים מובטלים, ילדים בוכים לאבא שלהם אנשים הצביעו בבחירות וקיבלו -מה קיבלנו? אנשים אין להם על מה לסמוך רק על עב"מים שבשמים אז הוא בא לצחוק עלינו? להגיד לנו גם זה זבל?

מ"מ-

אני מצטער -

גבר-

כן, אתה מצטער..עכשיו אתה מצטער.

שולמית-

הוא לא יעשה את זה יותר, תרגע -

גבר-

מהבוקר אני עובד בשביל גרושים בערב אשתי אמרה לי יש אנשים בים אולי נעשה פיתות שתיה ארטיקים - נמכור. לא, המטומטם הזה כואב לו על הכמה לירות שעשיתי.

שולמית-

(למ"מ) תפסיק לחייך ועוף מכאן. סליחה. אתה צודק. מה אני יכולה להגיד.

גבר-

העיקר טוב לכם, שטויות, העיקר אתם נהנים פה בפנים. האנשים פה בחוץ עם נשק. ברישיון. חיילים בחופשה – כל מיני. תאמיני לי בנס הוא לא חטף כדור בראש (יוצא וחוזר) עוד משהו - מסתובב פה ערבי. חשוד. ערבי ערבי עם כל ה- ברח נעלם לנו פה בסביבה וזה לא צחוק, אני רואה שיש לך פה זקנים. אז עד שתגיע המשטרה אנחנו כאן. אל תדאגו. (יוצא)

35 תמונה

שולמית-

מה קורה פה, זה בית משוגעים, זה בית משוגעים – שמישהו יפסיק כבר את המוזיקה הזאת. בוארון! איפה הוא? (נכנס מחמוד)

מחמוד-

שולמית-

שולמית-

רגע. נפתלי, תעצרו רגע אחד - אבל נפתלי, אתה לא יכול להתאמץ כל כך, תעשה הפסקה רגע, בחייך, נו ריטה, תשבי רגע בצד. בואו תשבו תשתו משהו.

מחמוד-

שולמית, עכשיו, בבקשה –

שולמית-

מ"מ, כבה את המוסיקה. כבה את המוסיקה אני אומרת לך או שאני מפרקת את המערכת. תן להם לנשום רגע.

שועלי-

לחיים ולמוות זה עד הסוף .

נפתלי-

עד הסוף שועל .

מחמוד- -

שולמית (גורר אותה הצידה) זה רמאות , כל המסיבה הזאת רמאות

שולמית-

אני יודעת הוא רוצה להתיש אותם

מ"מ-

(במיקרופון) אנשים טובים , אל תתנו לקחת אותי מכאן . גברת ז'ניה , נפתלי

מחמוד-

שולמית , אדון בוארון עכשיו בחדרים למעלה מנקה להם הכל מהחדרים – והשוטרים בדרך לכאן-

שולמית-

מה מנקה , מה יש לקחת מהם –את הסדינים המושתנים ? אוי ואבוי , הבולגרי

הבולגרי נכנס מהצד השני

חיימוב-

נפתלי , ז'ניה ,תזמינו לי אמבולנס נפתלי , הלב לא בסדר ...

(נפתלי ממשיך לרקוד)

נפתלי-

מה קרה לך חיימוב ?

חיימוב-

הבולים , מישהו גנב את הבולים שלי אני צריך רופא

שולמית-

תפסיק לרקוד כבר חתיכת אידיוט . מחמוד, עלה לבוארון ותגיד לו שיחזיר את הכל וירד למטה .

שועלי-

ואני מזכיר את חוקי התחרות שלנו - מי שעוצר - גומר .

ריטה-

נפתלי תיגש אליו ,

ז'ניה-

תיגשי אליו את עם השועל שלך .

ריטה-

שועלי אני לא רוצה לרקוד יותר עזוב אותי

שועלי-

לא לא - אני לא מפסיד אותך יותר .

שולמית-

תתקשר למגן דוד

מ"מ-

התקשרתי – הם בדרך .

שולמית-

תתקשר עוד פעם !

מ"מ-

בסדר !!

(נשמעות שתי יריות מבחוץ)

שולמית-

מה זה ? בוארון!!

היא ניגשת ומכבה את המערכת והמוזיקה נפסקת . הזקנים האורחים מפסיקים לרקוד ונסוגים לאחוריהם שועלי מפעיל את המערכת מחדש ורק במרכז המעגל ממשיכים שני הזוגות- ז'ניה ונפתלי מול ריטה ושועלי . נפתלי וז'ניה רוקדים בעקשנות . ריטה מנסה להיחלץ מאחיזתו של שועלי . באמצע סיבוב של טאנגו היא נעצרת .

ריטה –

לך לכל הרוחות .

היא ניגשת אל שולמית המשיבה את רוחו של הבולגרי ועוזרת לה לעסות לו את הלב . בוארון מופיע בדלת מחייך וניגש אל המיקרופון .

תמונה 36

בוארון-

אנחנו לא מפסיקים לרגע , אנחנו לקראת שיא התחרות, מר שועלי יש לך דקה למצוא בת זוג לפני שתיפסל שועלי מחפש נואשות בת זוג

שועלי-

ריטה !

ריטה-

לך לעזאזל .

נפתלי-

זה הסוף מר שועלי תתחיל לספור את השניות

בוארון-

ממשיכים לרקוד , ממשיכים לרקוד .

שועלי מנסה לפנות אל אחת האורחות אבל אלה כבר במגמת נסיגה החוצה

זקנה-

בשמחה , אבל כבר לוקחים אותנו מכאן , פעם הבאה אולי אם תזכור אותי . וכששועלי כמעט מוותר עוזבת ז'ניה את נפתלי וניגשת אל שועלי .

ז'ניה-

אפשר להזמין אותך לרקוד , אדוני .

נפתלי-

ז'ניה , מה זה צריך להיות ?

ז'ניה-

זה החיים נפתלי , מר שועלי , את מי תקח איתך לסוף שבוע אם תנצח

שועלי-

את מי שירקוד אתי עד הסוף גברת ז'ניה , זה ברור

ז'ניה-

אתה רואה נפתלי , ואתה היית לוקח את הנסיכה . עכשיו תתחיל אתה לספור את השניות-

בוארון-

(במיקרופון . מכאן ואילך ידבר רק במיקרופון) הודעה חשובה- החוקים השתנו אנחנו לא מפסיקים בשום אופן ,

אפשר לרקוד לבד , אפשר לרקוד עם בן זוג , החוקים השתנו ברגע זה , קח מטאטא מר לב זהב רק אל תפסיק

לרקוד בואי שולמית , תרקדי איתי – (הוא מרים את שולמית ורוקד איתה והיא נענית לו בעל כורחה)

ז'ניה-

מה זה צריך להיות תגיד לי , איזה מין דבר זה ?

בוארון-

איזה ברירה יש לך ,גברת ז'ניה - תתלונני במשטרה ? הכללים השתנו . הכל השתנה . (ושולמית המסתחררת

בזרועותיו מחבקת אותו ופתאום היא מגלה שידה רטובה מדמו של בוארון והיא צועקת ועוזבת אותו והוא

כושל פתאום ומועד . צוחק)

שולמית-

בוארון מה זה בוארון מה קרה לך ?

בוארון-

ירו בי שולמית, עמדתי עם מחמוד על המרפסת , בגלל הכאפיה של החרא הזה ..חשבו ש- אוי אני לא יכול –כמה

צרות באות עלי . איפה מנחם שלי . מנחם , האנשים ירו עלי בטעות . אוי אמא .

שולמית-

תזמינו –

בוארון-

שלא יזמינו . אוי שולמית, מה הייתי צריך את כל הדבר הזה, למה לא התחתנת איתי לפני שנים כשביקשתי ממך

(צוחק) והם עוד רוקדים ? –שאני אמות. מנחם , בוא תרד למטה , אני לא אעשה לך כלום , אני אוהב אותך , בוא

למטה . תגיד לי שלום .

מ"מ-

אני לא רוצה .

בוארון-

אתה זוכר מנחם איך הייתי לוקח אותך באוטו של התיאטרון להצגות בשבת בבוקר ?

מ"מ-

כן\ אבא , מה היינו צריכים את כל הדבר הזה את הבית אבות הזה מה אנחנו עושים כאן בכלל ? איך נהיית -

בוארון-

די . שולמית, סליחה על הכל . סליחה מכולם .(מת)

שולמית-

שקרן אחד . שקרן שמן אחד .(מטלטלת אותו)

מ"מ-

מה זאת אומרת ? מה קרה עכשיו ? שולמית , תסבירי לי מה קרה עכשיו ?

ז'ניה-

הם באים

(צפירות מתחילות להישמע ואורות מהבהבים במרחק , מ"מ קם וצועק)

חלליות , חלליות , בואו תיקחו אותו חלליות !!

ואחרים מצטרפים אליו והמקום כולו יוצא מדעתו כשהאנשים פורקים את יאושם

ז'ניה-

חלליות !! קחו אותנו מכאן חלליות !

והרעש מתעצם מבחוץ והצפירות הולכות ומתגברות ואור לבן מסנוור נוחת לאט מלמעלה מחוץ לחלון הזכוכית

מסמא בעוצמתו. האנשים פונים אל האור תוי פניהם מיטשטשים והם כצלליות על רקע האור הגדול מבחוץ

הרעש נחלש בבת אחת ונשמע רק זמזום)

ז'ניה-

סוף סוף - המלחמה התחילה !

נפתלי-

בדיוק ההיפך , ז'ניה , המלחמה נגמרה . זהו , חברים – היגיע הזמן ללכת מכאן. בוא איתנו מר בוארון -

ונפתלי וריטה ניגשים אל בוארון ומקימים אותו אל עבר האור הגדול ובוארון גם הולך איתם וגם נשאר לשכב

על הרצפה וז'ניה ניגשת אל חיימוב ולוקחת אותו ואת שועלי משני צידיה . נפתלי וריטה יוצאים אל האור בלי

להביט לאחוריהם .

מ"מ –

מר חיימוב

חיימוב-

(עוצר מביט לאחור) כן

מ"מ-

לפני שאתה הולך – מה זה צ'מדאן ?

חיימוב-

צ'מדאן ? מין מזוודה קטנה , סתם , מילה יפה . צ'מדאן !

מ"מ-

צ'מדאן . (יוצאים)

הרעש הגדול מתחדש והאור ממריא לאיטו והבמה נחשכת כשהאורות הצבעוניים מאורגן האורות הישן של

בוארון שעל גג הבית מהבהבים ושולחים קרני אור צבעוניות לחלל מופעלים על ידי מחמוד וכשגווע הרעש

מבחוץ נשמעים פתאום קולותיהם של העוזבים מבעד למכשיר הקשר של מ"מ כשהם שרים – "שלום עליכם

מלאכי השלום , מלאכי עליון " וקולה של ז'ניה מנסר וצליל אקורדיון מוזר מלווה אותם וקול פטפוטיהם חסרי

הדאגה של העוזבים נשמע עד שהוא גווע ובאור היורד נראים שולמית ומ"מ ליד גופתו של בוארון בעוד מחמוד

עובר ומוריד את הקישוטים ודגלי המדינה וחגיגות היובל למדינה שכיסו את עמודי השיש הלבנטיניים של בית

האבות החוזר ללבוש את צורת הארמון המוסלמי .

סוף